

**М Л А Д А
Г Е Н Е Р А Ц И Ј А**

м у з е ј н а
с о в р е м е н а т а
у м е т н о с т
с к о п ј е

m u s é e
d' a r t
c o n t e m p o r a i n
s k o p j e

СОВРЕМЕНИ МАКЕДОНСКИ УМЕТНИЦИ — МЛАДА ГЕНЕРАЦИЈА II
ARTISTE MACÉDONIENS CONTEMPORAINS — JEUNE GÉNÉRATION II

27. IV. — 25. V. 1972

с к о п ј е

Г
м
н
н
г
б
н
л
и
г
Е
А
Д
С
пр
д
се
вк
ак
Со
(у
на
ме
па
шт
да
се
утр
муз

1967
жив
и Б

„Неизбежно е критичарот да се определува со одбирање и отфрлување . . . Определеноста не му пречи да гледа многу хоризонти, дури и сите, барем теоретски“

(Лионело Вентури)

Почетокот на 1967 година јасно го декларира интересот на нашата институција за систематско следење, испитување, анализирање и конечно презентирање на ликовното творештво на младите. Придржувајќи се цврсто кон заклучокот и неоспорната вистина, што логично ни го наметнало искуството од далечното и блиското минато, дека денешните почетоци ќе го преземат тронот на утрешната ликовна ситуација, Музејот ја сфати сериозноста на потребата (во историска социолошка, културна, естетска итн. смисла) од дејствувањето на ликовната младост во нашата средина. Приредувајќи им групни изложби, посебно ги стимулираше личностите што најмногу ветуваа, притоа постојано запазувајќи го слухот за она што континуирано врие како младост. Во 1967 година во одделните групни изложби (во МСУ) на младата генерација сликари и скулптори беа вклучени уметниците: Р. Анастасов, И. Глигорова, К. Ефремов, А. Јанкуловски, Д. Перчинков, М. Петровски, Е. Ристеска, А. Ристески, В. Ташковски, А. Темкова, Г. Чемерски, С. Шемов, Т. Андреевски, В. Василев, Н. Беќаровски, Б. Николовски, Д. Поповски и С. Маневски — 12 сликари и 6 скулптори.

Согласувајќи се со фактот дека и младоста е во извесна смисла релативна (во Англија на пример младиот уметник има дваесетина година, а во Франција таа младост е пролонгирана до 35 години; на пример Биенале на младите), денешниот избор што доаѓа по пет години се задржува на уметниците до 34-годишна возраст (родени во интервалот меѓу 1938 и 1948), вклучени во ликовниот живот по 1967 година¹, односно на личности чиј што интензитет на активно дејствување во ликовната современост, е особено впечатлив во последниве пет години. Самиот збор избор подвлечен во претходната реченица е сам по себе доволно елоквиентен (употребен во смисла на ориентирање кон сликари и скулптори што ја напуштиле или ја напуштаат ембрионалната фаза на академската ограниченост, раздвижувани сè почесто од механизмот на индивидуалната определеност и сопствената визија на светот). Меѓутоа, овој пат е дејствувано во поширока смисла, со цел во една пространа арена да се конфронтираат што поголем број ликовни интерпретации, определености и во таа „конкурентска“ состојба да можат да се изострат критериумите, да се согледаат вистинските вредности; конечно да се потпомогне донесувањето на што пообјективен суд за она што со најголемо право може утре да биде наречено автентична македонска современа ликовна уметност. На овој начин музејската, културната мисија добива уште една не помалку значајна компонента-известу-

¹) Селекцијата не ги опофаќа гореспомнатите сликари и скулптури прикажани на изложбите во МСУ во 1967, иако меѓу нив има и помлади уметници од учесниците во 1972, како и некои македонски сликари што живеат и работат во Белград, а овој пат за жал не можеа да учествуваат на оваа изложба (Илија Костовски и Бора Иљовски)

вачка: изложбава, меѓу останатото, се претвора и во информативен медиум за збиднувањата во ликовната младост. Најпосле, таа е запознавање на македонската ликовна уметност низ процесот на сменувањето на генерациите.

И покрај желбата за непогрешливост и максимална објективност, како и сите изложби, така и оваа е нужно релативна. Секому му е јасно дека може да се оформи на бесконечно многу начини. Но бидејќи на критериумите за уметностите воопшто не им се иманентни нити апсолутното нити конечното, времето ќе биде, како што и било, беспогрешниот мерач на вредноста. Односно, она што се чини денес надежно и му се оддава безрезервна доверба, не ја содржи гаранцијата дека во иднина не ќе се изроди во спротивното.

Веднаш по напуштањето на режимот на академските законитости, желбата на секој уметник е: прво, да ѝ откаже послушност на позеѓегодишната *alma mater*; второ, да тргне по сопствените пластични чувства, т.е. пронаоѓање на својата сопствена личност најчесто во почетокот под покровителство на еден или повеќе ликовни авторитети, така да ги наречам „идоли“ (што се јавуваат како втори учители, но повеќе во поглед на инспирацијата). Притоа, се разбира дека решението да се напуштат традиционалните канони од академијата, често е донесувано и пред нејзиното завршување; трето (карактеристично за младоста како феномен воопшто), тенденција — дејствувањето во нивите констелации да се манифестира со нескриен ентузијазам и елан, експлозивна динамика, егзалтиран восхит, смелост што оди понекогаш до бесмислица, безрезервно експериментирање, сè до кулминантната точка што ја наречуваме ексцентричност, екстравагантност, шок. Ако првите два моменти, применети во нашиов случај, ги соопштуваме без гризење на совеста и со убеденост, последиците од третиот се сосема дискретни, резервирани и не ја регистрираат адекватно смелоста и немирот на младиот дух, секогаш подготвен за предизвик. Впрочем кај учесниците е неоспорна упорноста, помалку или повеќе, психички да се разбрменат од ликовната проблематика на своите професори и на претходните генерации. Некои од учесниците, замелушени од слободата сами да одлучуваат за својата утрешна судбина и наоѓајќи се во период кога почнуваат да се кристализираат есенцијалните моменти во нивната уметност, зачекориле по патот што барем релативно би можел да биде личен, индивидуален за подолго или пократко време. Други сè уште го бараат излезот од академскиот маѓепсан круг, но сепак со очевиден напор да излезат од него, но, со стремеж одново да се затворат во светот, во оној на внатрешното битие, во кој личната авантура може да ги користи предностите на апсолутната творечка слобода. Разновидните ориентации и почетни импулси и на првите и на вторите нужно ќе ја сетат острицата на метаморфозата. Некаде во позитивна некаде во негативна смисла.

Структурата на школувањето на презентираниите уметници е мошне разновидна. Станува збор за ученици од Белград (во најголем број), Скопје, Љубљана, Загреб, Будимпешта, Букурешт. Повеќето од нив имале самостојни изложби, а биле и вклучувани во оние од сојузен и меѓународен карактер. Притоа, за поголемиот дел од нив компетентните го искажале својот суд.

Самото надоврзување на изложбата на младите во 1967 изудува ако не поопширна анализа, барем една блиц-компарација со уметниците за кои сега станува збор. Токму во таа споредба се чини дека поддекватно ќе се согледаат блискостите или спротивностите на двете генерации. Учесниците во 1967 ги обединуваше отвореноста кон една клима на некаква „дионизиска“ слобода на творечкиот зафат, еуфоричност, распеаност, медитеранска звучност, затвореност во личниот свет на нештата и настаните, афинитет за потсвесната духовна лабораторија (Чемерски, Шемов, Темкова, Ефремов, Ташковски); со комуникација и творечки интерес за родното земјиште, националните особености (Ристеска, Ристески, Јанкуловски, Анастасов); и единствениот уметник (Душан Перчинков) заинтересиран за механизмите на денешнината, за надворешната геометрија на градот и на природата. Последнава низ различните интерпретации, беше и остана основниот *axis mundi* на нивните ликовни истражувања. За скулпторите елементот на приземното и антропоморфното беше базичната поврзувачка лента, со фолклорот, етнографско — националното како најчест придружен елемент (Андреевски, Василев, Бекаровски, Николоски, Попоски). Единствено Маневски, како пандан на Перчинков, остана највпечатливо поврзан за духот на денешната механицистичка цивилизација. Во сликарството беше на прв план апстрактното, асоцијативното, за сметка на фигуративното, додека во скулптурата се чувствуваше обратното. Придушените колористички скали ги потиснуваа посмелите комбинации на боите во сликарството, патинираното дрво и металот доминираа во скулптурата. И во двете области скромноста и претпазливоста се јавија како кочница на смелоста и авантурата — иманентни на младата творечка природа. Хомогеноста на генерацијата што сега ја прикажуваме не ја чинат во никој случај особеностите на возраста. Таа вопрочем се движи од 24 до 34 години, ниту творечкиот амбиент во кој создаваат, туку блискоста на нивниот идеен импулс, на нивните естетски, морални, филозофски, интелектуални белези. Она што во целокупноста на разновидните истражувања најеклатантно се наметнува, чинам дека е двојственоста, еден вид двојбој меѓу емоционалното

и рационалното (кај многумина се чувствува амбивалентност, симултано присуство на овие два сосема различни пункта). Една група е расположена повеќе за лирско-еуфорична транскрипција на светот и контактот со него е идејно-инспиративен, ползувајќи ги притоа многу повеќе експериментите изведувани во внатрешната творечка лабораторија, наклонети (не секогаш и не многу) кон мистериозното, спиритуелното, надреалното (Георгиевски, Блажевска, Матевски, Луловски, Пенушлиски, Стојчевски, Петровска). Другата група има истечено око за современиот животен фолклор, а психолошки афинитет за сензациите во градот. Соодветно на тоа нивниот слух е изострен за траумите, тегобите, морите на сето во конвулзии денешно човештво. Често бунтот, незадоволството и протестот, иманентни на ваквиот однос, се знак на ангажираност, учество и сочувство со социјално-политичките драми на денешнината. Нивната очевидна приземност впрочем не значи дека е почвекољубна и поавтентична од онаа на првата група, само рационалното, математичкото го надладеало светот на сензибилното, емоционалното (Франговски, Демниевска, Крмов, Павловски, Мијаковски, Ивановски, Јовановиќ, Мусовиќ). Првите повеќе вршат транскрипција, вторите даваат информација. Но и едните и другите се во грот на напорот да ја соопштат сопствената интерпретација на светот. Едните со прикриена камера, другите отворено, смело, без предрасуди. Со интенција се да дадат форма на безформното, свест на бесвесното, смисла на бесмисленото. Очевидно е намерното или ненамерното отуѓување од националното. Тој национален момент како обележје стана повеќе имплицитен на одделни творби на претходните генерации (најповеќе на таканаречената средна генерација). Настрана од сите нив е постигната значајна валоризација на нивните ликовни вредности и особено интензивирање на колоритот, доведен безмалу до оној специфичниот за психоделичкото сликарство. Односите на боите во духот на денешната естетика (сфатени како вкус на масите), се шокантни, екстравагантни и необично смело композирани. Употребата на чистата боја станала нов табу.

Дијапазонот на нивните ликовни тенденции и покрај несомнената разновидност не вклучува редица актуелни и авангардни визуелни концепции и движења: „уметност-игра“ или „уметност-спектакл“, „мес. art“, „концептуална уметност“, оп и поп уметност, психоделичко сликарство — карактеристично за младите американски уметници (што се назира, но и се чини дека ќе стане основна преокупација во творештвото на Доне Милјановски), „environment“, амбиенти, сликарство на остри рабови, хепенинг, итн.

Како реперкусија на полистилистичката цивилизација на XX век, насоките на оваа генерација се движат од нефигуративното кон фигуративното. Апстракцијата, поточно енформелот преминат веќе во сферите на класичното, ѝ го остапува местото на предметната реалност (а ргорос горното, да се согласиме ли со констатацијата на Џило Дорфлес: „Скудното и лабилното траење на еден стил значи потврда за лабилноста на денешното социјално уредување“)? Затоа пак и уметниците што дејствуваат во насока на апстрактната визуелна определеност, што меѓу другото води и до „трансцендентално сфаќање на светот“ (Липс), не ја прекинуваат врската со човекот и животот. Овој пат нефигурацијата се движи од лирското (Луловски, Матевски, Стојчевски) до геометриското (Павловски, Крмов, Гавровски), со намера сепак да се приближи и во обата случаи до асоцијативното, а да се оддалечи од експресионистичкото (Гарски) и енформелот (Танчев, Крмов). Не може да се рече дека и во кој било од горните случаи се губи контактот со природата, со стварноста, со постојното. Настанала само замена на антропоморфното со очовеченото или очовечувачкото, бидејќи уметничкото дело во никој случај не е дехуманизирано ако во него човекот како буквална, директна репродукција не е присутен.

Луловски пледира за негигнатата чиста природа. Низ транспарентната светлина се кристализираат скелетите на формите; треперлива лирика ги облева крефките стебла што лебдат во неговите, колку стварни, толку и имажинарни предели. Стојчевски залунзал во пејзажите на светот „зад огледалото“, ослободен од илузиите на видливата стварност. Павловски дејствува во смисла на прочистување, ред и хармонија во пејзажот, вклучително и урбаниот. Крмов и Танчев во примарниот хаос на недефинираната аморфна маса не ја гледат дематеријализацијата на светот, туку од неа создаваат нов ред и поставеност на нештата што се составен дел на реалноста. Во фузијата на елементите од водата, земјата, воздухот и светлината, Матевски ги ткае своите екстатични визии на природата. Последнава, Пенушлиски ја согледува низ една специјална еуфоричност. Редукцијата на стварноста кај Гавровски е сведена на симболи, а Гарски во експресионистичкиот замав ја третира натуралистички на нефигуративен начин.

Варијациите на тема фигуративно, предметно, конкретно, проникнуваат до надреализмот (Фидановски, Николовски) преку интимизмот и сецесијата (Петровска, Георгиевски), наративната фигурација (Блажевска и Георгиевски), новата фигурација (Франговски), до еден еден вид македонски поп-арт со елементи на оп-арт (Мијаковски, Демниевска).

Фидановски (иако, по убедување надреалист) излага со слика што му припаѓа на акционото сликарство. Николовски во потрага за фантастичните и имажинарните состојби на

духот ја зема за образец естетиката на С. Дали и на Љ. Поповиќ. Георгиевски, единствениот почитувач и негувач на традиционално-националното (реликвијари, други црковни предмети, фрески и икони, религиозни раскажувања). Кај него на бизерен начин се конфронтираат светот на паганското и на сакралното. Се чувствува здивот на своевидни митски времиња, осветлени од богатата имажинација на авторот, од неговата филозофска ангажираност. Тука светлината не е разбрана како мистериозен флуид со задача да ги осветлува предметите, туку како творечка сила што ја чини егзистенцијата на нештата. Дискретно потсмешливиот и ироничен свет во сликите на Блажевска лебди во просторот, ослободен од тежината. Инфантлните приказни за случките од секојдневието и имажинацијата егзистираат во треперлив нематеријален дух. Петровска има нерв за еден интимистички настроен амбиент (како впрочем и кај претходните двајца уметници), женски сензибилен и суптилно нежен, во кој сепак надвладува класичното, а колористичкиот аранжман тежи кон монохромноста. Нова интуитивна и контемплативна сила ги пурифицирала сликите на Франговски, ослободени од секакви детали, плошно конципирани, а композициски ефектно реализирани. Во нагласено геометрискиот амбиент, секогаш иако благо наговестена (како сенка, сениште, скица, контура) е присутна човечката фигура. Мијакоски економично ја користи бојата оставајќи го негибнато поголемиот дел од платното, односно повеќе црта на него одошто слика. Во последно време внесува во сликите цел инвентар атрибути на современиот животен простор, притоа често тематски ангажиран. Во делата на Демниевска пејзажот преминува во своевидно озвучен поп-арт.

Во секој случај овие две генерациски поделби на фигуративни и нефигуративни се релативни и условни, во што се вклопува и констатацијата на Вентури² мошне убедлива и луцидна: „Секое уметничко дело е истовремено и конкретно и апстрактно. Конкретно е затоа што неговата содржина му припаѓа на светот на природата и животот, апстрактно е бидејќи неговата форма е резултат на одвојување на разумот од конкретниот свет“.

Сметам дека ако во сликарството на овие млади уметници постои една генерациска блискост, заедничка обоеност, каква-таква хомогеност, во скулптурата и покрај најдобрата волја не може да се извлече еден заеднички именител. Хетерогеноста и конфузноста во неа ја исклучуваат апсолутно сродноста меѓу уметниците: стилска, тематска, ликовно-естетска, духовна. Секој од нив дејствува како планета без соседи, како ѕвезда без сателити. Овде најдобро се чувствува остријата на мислата на еден Фосијон³: Уметничкото дело во себе ги здружило творечките сили на многубројните цивилизации.“ И навистина во скулптурата постојат елементи од цивилизацијата на Маја и Ацтеките што преку барокот допираат до примарните структури.

Остварувањата на Јовановиќ се базирани врз новите технички можности (за прв пат во македонската скулптура е користен полиестерот како скулпторски материјал) и во својот загадочно-лудички аспект се блиски до ликовната естетика на италијанскиот уметник Буоналуни. Ги прифаќаме како обид, како експеримент и како новост во нашата средина, најпосле како резултат до кој дошол уметникот по долгот процес на обиди независно од дејствувањето на Италијанецот. Ивановски — Карадаре создава конструктивистичка мултидимензионална пластика ослободена од секакви ситничавости. Чиста и динамично разиграна создадена е во духот на „минималната уметност“ или „примарните структури“, при што семплификациите биле плод на рационалистичкиот став и математичкото око на авторот. Мусовиќ е заинтересиран за органските форми (компактни, исполнети, јајцевидни), а во последните ликовни истражувања тенденциозно оди кон вметнување на лудички елементи. Керемопластиките на Андонова се романтично конципирани, барокно раздвижени, со ефекти што друг материјал не би ѝ ги овозможил во никој случај. Деперсонализираните идоли на Шентевски натуралистички осмислени, црпеле од морфологијата на Васил Василев. Меѓутоа, антропоморфното се јавува како единствен интерес за авторот. Наневски симболично го користи дрвото и железото. Светиева ја зачувала на свој начин љубовта кон традиционално-класичната скулпторска форма. Арнауодовски на таа форма се обидува да ѝ наметне одредена стилизација. А зошто и да не, кога во XX век скулпторскиот израз се движи од Мајол до полиуретанската пена на Сезар.

За разлика од својата претходна фаза, Спировска се обидува да ги напушти каноните што ги поставува класичната таписерија. Последнава ја третира послободно, релјефно ја збогатува површината, засилувајќи го визуелниот ефект. Овие „погруби“ зафати можеби водат кон смелоста и решителноста на една Јагода Бујиќ. Милјановски (застапен и меѓу сликарите) ја има како примарна област таписеријата. Со многу сензибилитет и колористичка и техничка рафинираност ја ткае нејзината амблематичката структура.

²) Лионело Вентури, Историја уметничке критике, Култура 1963, Белград

³) Анри Фосијон, Живот облика, Култура, 1964 Белград

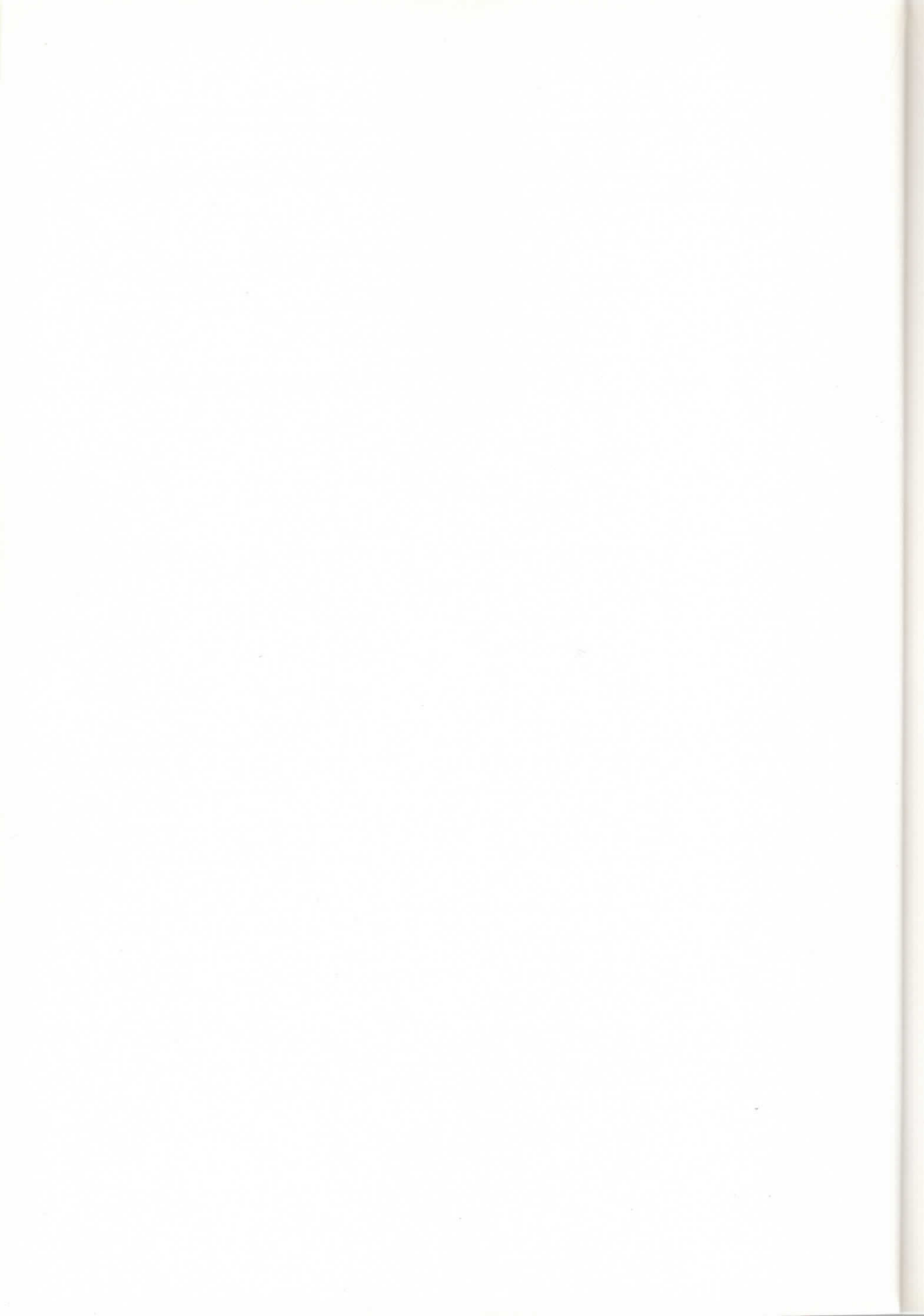
Графиката сведена на акватинта, линорез и комбинирана техника е оневозможена од техниките многу неповолни можности, да експериментира на полето на останатите графички експреси.

Денешните ставови на овие уметници имаат шанси да се изменат. Тоа го отежува и донесувањето на конечниот суд за нив. Текот и годините што следат ќе ја потврдат или негираат нашата денешна „критичка интуиција“.

„L'avant-garde c'est la jeunesse
d'art, qui passe comme toute
jeunesse, pour faire place à une
nouvelle poussée“.

(Michel Ragon. Vingt cinq ans
d'art vivant, Casterman 1969,
Bruxelles)

Соња АБАЦИЕВА ДИМИТРОВА

учесници:

1. андонова македонка
2. арнаудовски симо
3. атанасовски тане — гарски
4. блажеска лјилјана
5. гавровски ангеле
6. георгиевски владо
7. демниевска евгенија
8. ивановски александар — карадаре
9. јовановиќ милан
10. крмов томислав
11. лулоски танас — тане
12. матевски гоко
13. мијакоски ристо
14. милјановски доне
15. мусовиќ богдан
16. наневски петар — кузман
17. николовски благоја
18. павловски таки
19. пенушлиски илија
20. петровска данкица
21. светиева анета
22. спиловска мира
23. стојчевски димитар
24. танчев костадин — динка
25. фидановски никола — кочо
26. франговски нове
27. шентевски никола

Македонка АНДОНОВА

Родена 1944 во Скопје.

Дипломирала на Академијата за применети уметности во Белград 1970.

Студиски патувања: Англија, Холандија, Италија.

Адреса: ул. 177, бр. 4, Скопје.

Групни изложби: на студентските изложби од 1966—70 и на изложбите на ДЛУМ од 1970.

Награди: I награда за керамика на годишната изложба на Белградскиот универзитет, II награда за скулптура на изложбата приредена од Заводот за трансфузија во Белград.

Виблиографија:

В. Ч., Награде најбољима, Студент, Белград, 14. IV. 1970.

1

1. МЕТАМОРФОЗА, керамопластика, 32 × 19 × 15, 1970
2. СКУЛПТУРА, керамопластика, 41 × 18 × 12, 1970

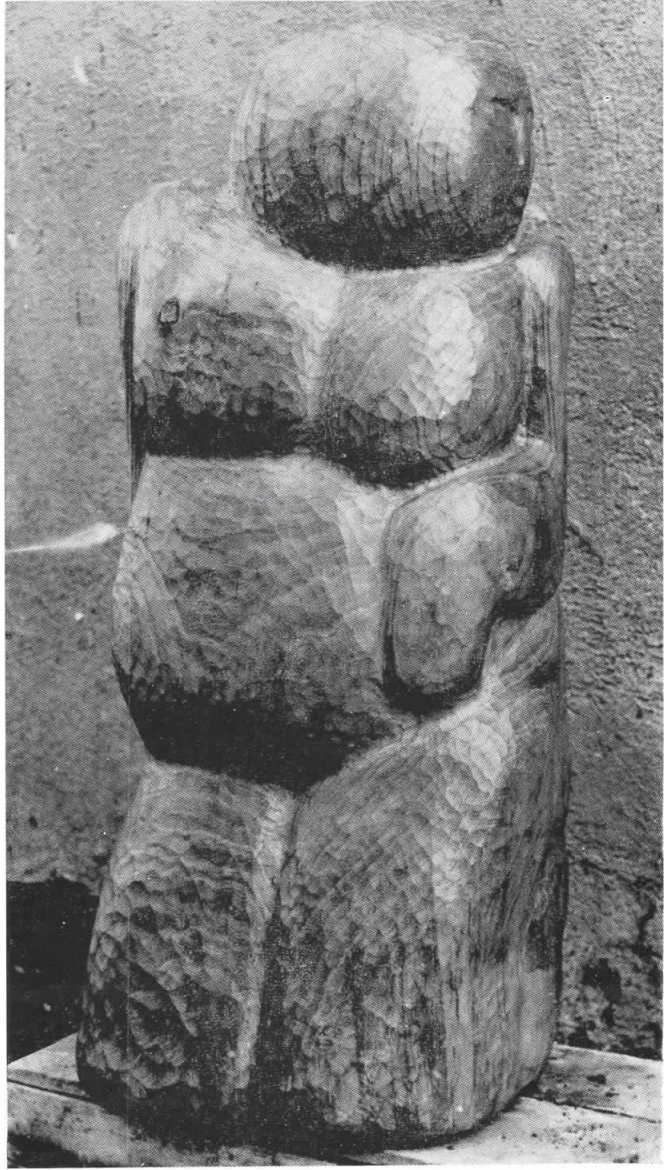
Симо АРНАУДОВСКИ

Роден 1943 во с. Стојаково (Гевгелија).

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1969.

Адреса: Наум Охридски бр. 22, Скопје.

Учествувал на изложбата 10 сликари и скулпори во Белград 1969.

3

3. ЖЕНСКА ФИГУРА, дрво, 68 × 30 × 30, 1969.

Тане АТАНАСОВСКИ — ГАРСКИ

Роден 1938 во с. Гари (дебарско).

Завршил училиште за применета уметност и Педагошка академија во Скопје 1964.

Адреса: Киро Антевски бр. 10, Куманово.

Самостојни изложби: Куманово — 1962, 1964, 1966, 1969, Пула 1970, Битола 1970.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУК во Куманово, Штип, Скопје, Сомбор, изложби на ДЛУМ во Скопје од 1968, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

Награди: Ноемвриска награда за сликарство на градот Куманово за 1969, годишна награда на ДЛУК за 1970.

Библиографија:

—, Самостојна изложба на кумановскиот сликар Атанасовски, Нова Македонија, Скопје, 7. X 1969; Соња Абациева Димитрова, Драматична анатомска анализа-изложба на Тане Атанасовски Гарски во кумановската уметничка галерија, Нова Македонија, Скопје, 8. X 1969; —, Кумановски мозаик. Дела ликовних уметника из Куманова у Сомбору, Сомборске новине, Сомбор, 27. X 1969; Соња Абациева Димитрова, предговор за каталог од годишната изложба на Друштвото на ликовните уметници од Куманово, Уметничка галерија, Куманово, X 1969; Соња Абациева Димитрова, Традиционална изложба на кумановските уметници, Нова Македонија, Скопје, XI 1969.

5

4. ПРЕСЕК 21, масло на платно, 100 × 80, 1972.
5. ПРЕСЕК 27, масло на платно, 40 × 50, 1972.

Лјилјана БЛАЖЕСКА

Родена 1944 во Скопје.

Дипломирала на Академијата за ликовни уметности во Белград 1969. Специјалка во Белград.
Член на УЛУС.

Адреса: Поречка 6, бр. 16, Белград.

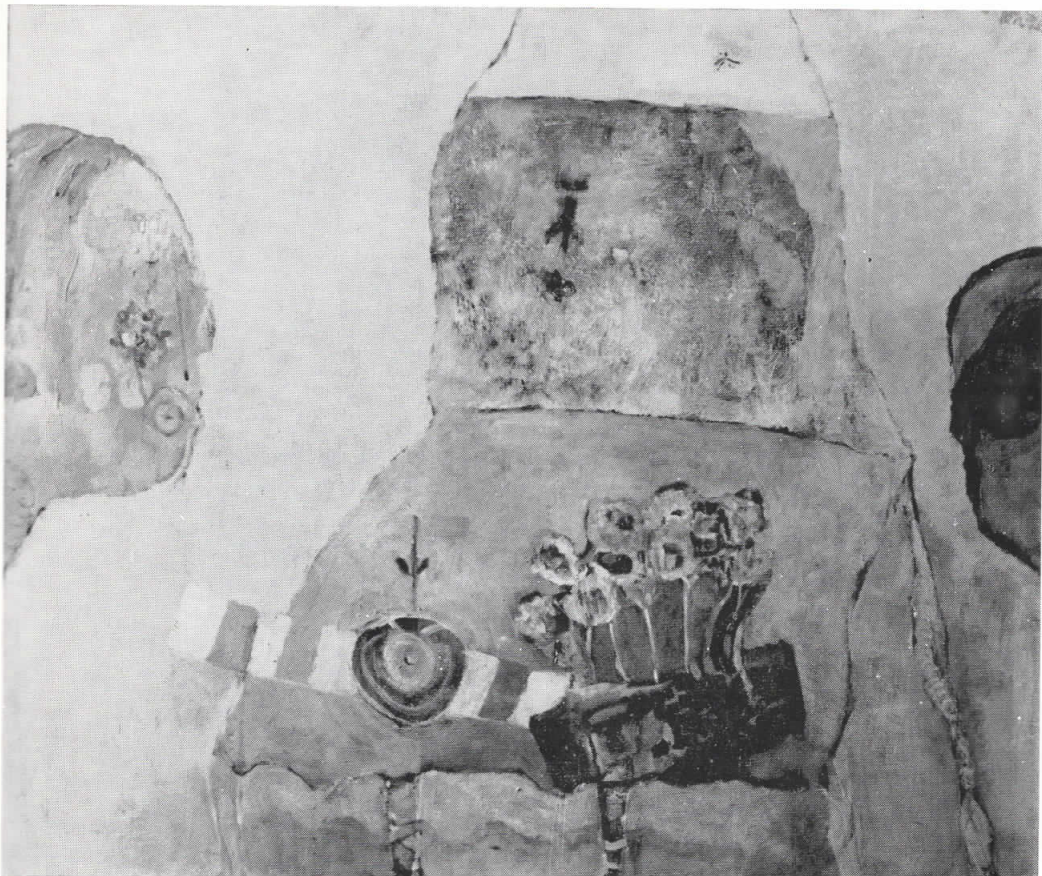
Самостојни изложби: Нови Сад 1969, Белград 1970, Сомбор 1970, Белград 1971.

Групни изложби: на изложбите на УЛУС од 1969, Октомвриски салон во Белград 1968—1970, Биенале на младите во Ријека и Каиро 1969. III, триенале на современиот југословенски цртеж во Сомбор 1969 II меѓународна изложба на оригиналниот цртеж во Ријека 1970, „8 белградски сликари“ во Мостар и Сараево 1971, „Млади 70“ во Белград 1971.

Награди: Награда на XI октомвриски салон во Белград 1970.

Библиографија:

Branka Marić; Ljiljana Blažeska, Rajna Nikolić, Ana Temkova, Zlatana Čok, Umetnost, br. 17. јануари—март 1969, стр. 95, Белград; П. В., Млади излагачи, Политика, Белград, 11. III 1969; Б. Бабиќ, Предговор за каталог од сам. изложба во Нови Сад — Трибина младих, април 1969; Божидар Бабиќ, Предговор за каталог од сам. изложба — Дом омладине Белград 16—31. I 1970; Б. Бабиќ, предговор за каталог од сам. изложба — Уметничка галерија културно-пропагандног центра, Сомбор, 3—20. IX 1970; —, Самостална изложба Лјилјане Блажеске у Дому омладине, Борба, Белград 17. I 1971; L. F., Izložba beogradskih slikara, Oslobođenje, Сараево 24. III 1971.

8

6. АКРОБАТ И ДЕВОЈКА КОЈАШТО СЕ ПРЕТВОРА ВО ПЛАМЕН, масло на платно, 130 × 140, 1971.

7. МАГЕПСАН ПРОСТОР, масло на платно, 130 × 160, 1969.

8. МРТВА ПРИРОДА СО ЖОЛТА МАСА, масло на платно, 91 × 109, 1970.

Ангел ГАВРОВСКИ

Роден 1942 во с. Жилче (тетовско).

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1967. Студиски патувања во Италија, Франција и Австрија.

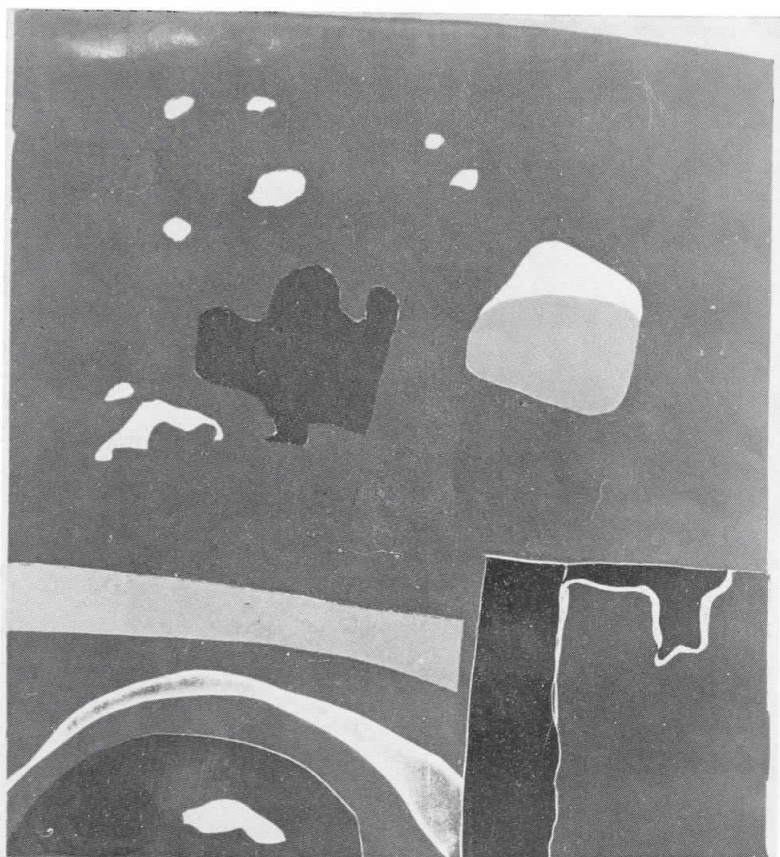
Адреса: ул. Финска 63, Маџари, Скопје.

Самостојни изложби: Скопје 1970 (со К. Танчев).

Групни изложби: Ниш и Белград 1968, на изложбите на ДЛУМ од 1968, „Поезијата како инспирација“ во Струга 1970, „25 години на ДЛУМ“ во Скопје 1970, Струмичка колонија 1971, Дела од VIII струмичка колонија во Скопје 1972.

Библиографија:

П. Г., Две самостојни изложби на уметничкото дело (разговор со сликарот А. Гавровски), Вечер, Скопје, 1. I 1969; —, Изложба на графички (К. Танчев, А. Гавровски), Нова Македонија, Скопје, 7. X 1970.

9

9. ПОСВЕТЕНА НА Т. С., линорез во боја 3/10, 33 × 30, 1970.
10. ПРИЈАТЕЛСТВО, линорез во боја 1/7, 30 × 50, 1970.

Владо ГЕОРГИЕВСКИ

Роден 1942 во Скопје.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1968/69. Специјалка завршил 1970/71 кај проф. М. Србиновиќ.

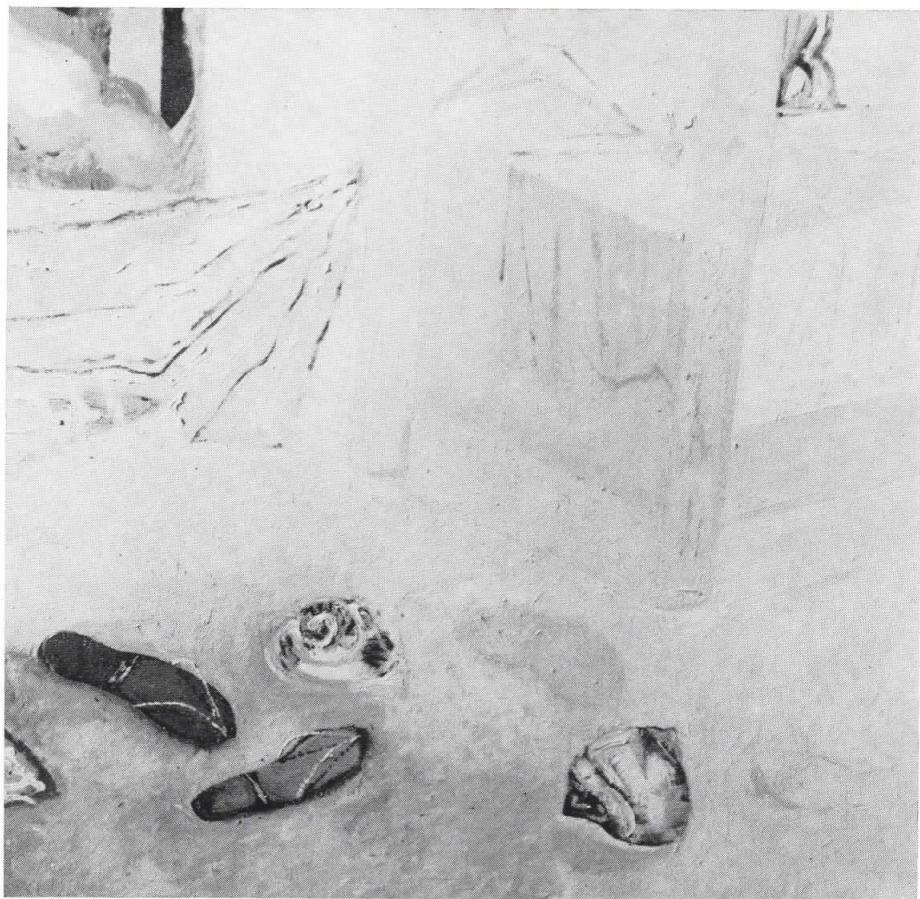
Адреса: Питу Гули бр. 47, Скопје.

Групни изложби: на изложбите на УЛУС од 1968, IX Октомврски салон во Белград 1968, „Генерација 69“ во Белград 1969, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971.

Извел мозаик во Стопанската банка во Скопје 1971.

Библиографија:

—, Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971.

13 (детал)

11. МРТВА ПРИРОДА, масло на платно, 89 × 100, 1971, сопственост на Перо Велев.
12. НАФОРА И ВИНО, масло на платно, 180 × 150, 1971, сопственост на Градско собрание.
Скопје
13. ЧУВАРИ НА ТАЈНАТА, масло на платно, 158 × 150, 1971.

Евгенија ДЕМНИЕВСКА

Родена 1946 во Скопје.

Дипломирала на Академијата за ликовни уметности во Белград 1970.

Сега е на постдипломски студии во Белград.

Член на УЛУС од 1971.

Адреса: Булевар Октобарске револуције 56, Београд.

Самостојни изложби: Скопје 1972.

Групни изложби: Учествовала на групни изложби од 1969, „Дела од VIII струмичка колонија“ во Скопје 1972.

Награди: два пати е наградена за сликарство на Академијата за ликовни уметности во Белград.

Библиографија:

— Излага Евгенија Демниуска Нова Македонија Скопје 22. III 1972; Соња Абациева Димитрова, Врвлица на млади, Комунист, Скопје, 7. IV 1972; Соња Абациева Димитрова, Успокоен смут, Комунист, Скопје 21. IV 1972; Богдан Мусовиќ стремеж кон монументалното, Млад борец, Скопје, 17. IV 1972.

14

14. МАНАСТИР (диптих), масло на платно, 2 × (190 × 228) 1971.

Александар ИВАНОВСКИ — КАРАДАРЕ

Роден 1943 во Прилеп.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Љубљана 1968.

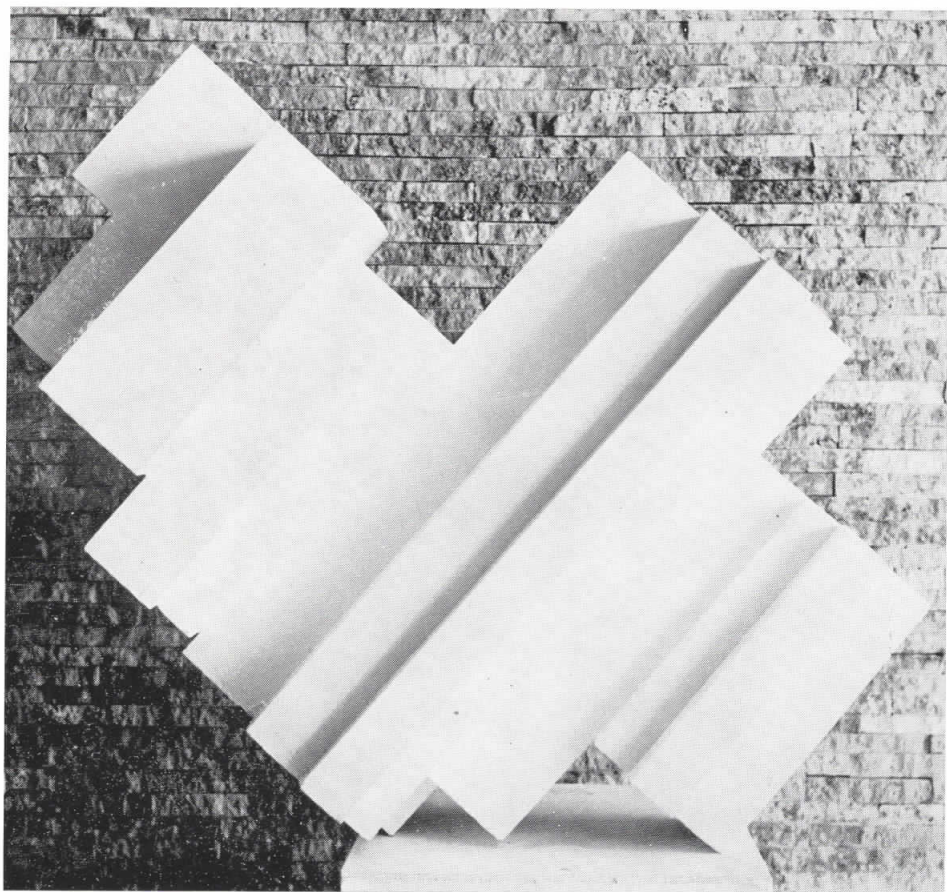
Адреса: Орце Николов бр. 140, Скопје.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУМ од 1968, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „25 години ДЛУМ“ во Скопје 1970, „Тенденции во македонската скулптура“ во Скопје 1972.

Награди: II награда за споменикот на НОВ во Тренице (мавровско) 1969.

Библиографија:

Богдан Мусовиќ, Тенденции 72, Млад борец, Скопје, 13. III 1972; Соња Абациева Димитрова, Врваница на млади — Тенденции во македонската скулптура 72. Комунист, Скопје, 7. IV 1972.

15

15. ИМПУЛСИ I, 70 × 50 × 35, 1971.
16. ИМПУЛСИ II, дрво, 70 × 34 × 30, 1971.

Милан ЈОВАНОВИЌ

Роден 1944 во с. Лужица.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Загреб 1968.

Специјалка во Загреб кај проф. Аугустинчиќ 1969.

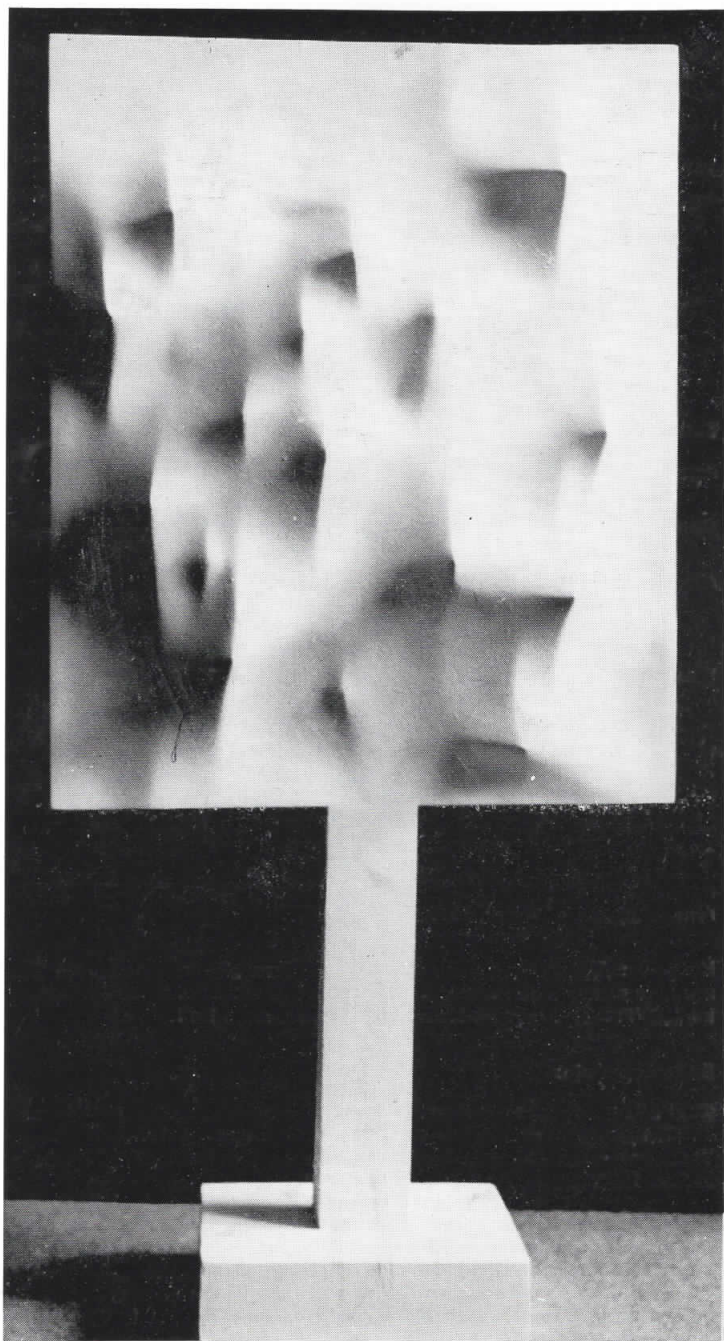
Член на УЛУХ.

Адреса: Лесновска 1, Козле, Скопје.

Групни изложби: во Рим и Милано 1966, „Млади 69“ во Загреб 1969, „Парк скулптура“ во Макарска 1969, „25 години ДЛУМ“ Скопје 1970, „Македонска современа уметност — млада генерација“ во Скопје 1971.

Библиографија:

Соња Абациева Димитрова, Далеку од човекот — 25 години на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 18. XII 1970; Љубица Дамјановска, Почетокот на есенската ликовна сезона во Скопје, Културен живот, Скопје, бр. 9—10, 1970; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971.

17. ДЕФОРМАЦИЈА I, полиестер, 36 × 30 × 9, 1972.
18. ДЕФОРМАЦИЈА II, полиестер, 35 × 31 × 8, 1972.
19. ДЕФОРМАЦИЈА III, полиестер 35 × 31 × 8, 1972.

Томислав КРМОВ

Роден 1938 во Штип.

Дипломирал на Академијата за применета уметност во Белград 1967.

Адреса: ул. Димитар Влахов бр. 17, Штип.

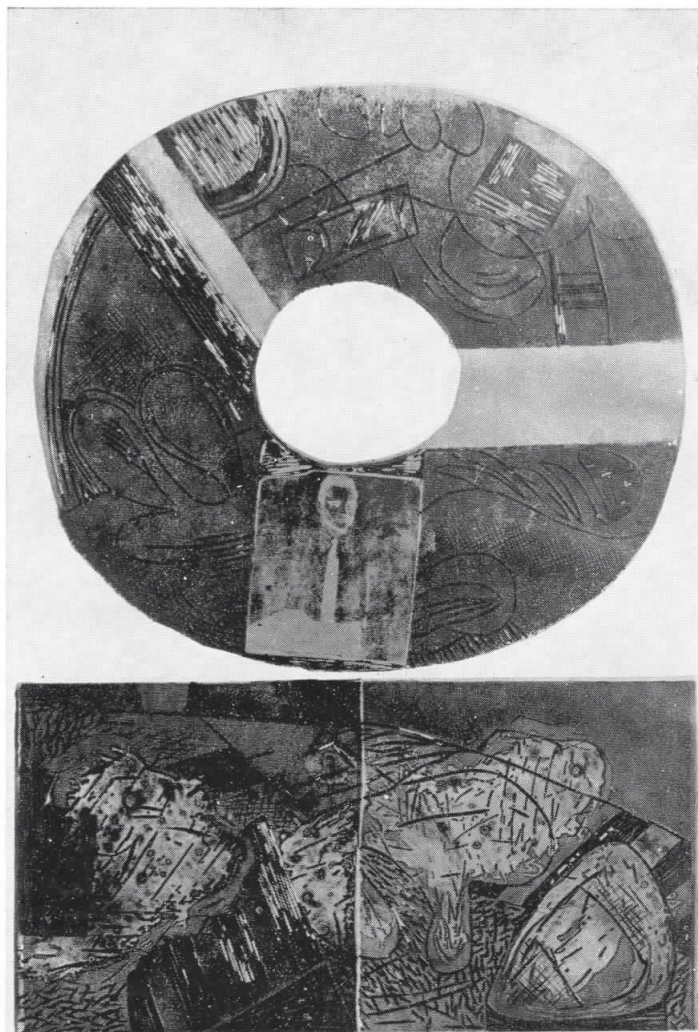
Самостојни изложби: Штип, Скопје, Белград 1971.

Групни изложби: изложби на ДЛУМ и ДЛУШ од 1968, „Графика на белградскиот круг“ во Белград 1967—1970, „Златно перце на Белград“ во Белград 1968 и Нови Сад 1970, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „Поезијата како инспирација“ во Струга 1970, VI изложба на југословенската графика во Загреб 1970, Ликовна средба на графика во Суботица 1970, „Југословенска графика“ во Кил (З. Германија) 1970, X и XII изложба на југословенската илустрација 1971, „НОВ во делата на ликовните уметници на Југославија“ во Белград 1971, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72, „Млада македонска генерација“ во Белград 1972.

Награди: Диплома за учество на изложбата „Златно перце на Белград“ во Белград 1968, награда за графика на изложбата на ДЛУШ во Штип 1970, II награда за графика на изложбата на ДЛУМ од фондот на Моша Пијаде во Скопје 1971.

Библиографија:

С. П., Втора заедничка изложба на штипските сликари, Нова Македонија, Скопје, 21. XI 1967; П. Г., Графичка атмосфера во Штип, Вечер, Скопје, 12. IV 1969; Соња Абациева Димитрова, Творечко следење на современите походи (изложба на ДЛУШ), Нова Македонија, Скопје, 25. IX 1969; Соња Абациева Димитрова, Традиционална изложба на Друштвото на ликовните уметници во Штип, Нова Македонија, Скопје, 25. XI 1969; Соња Абациева Димитрова, Македонска графика денес, Комунист, Скопје, 15. V 1971; Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1970; С. П., Два концерта и изложба во Штип, Нова Македонија, Скопје, 20. V 1971; —, Современа графика, самостојна изложба на Томислав Крмов во Штип, Млад борец, Скопје, 29. V 1971; П. М., Изложба на Томислав Крмов, Нова Македонија, Скопје 30. VIII 1971; Г. Ш., 36 графики на Томислав Крмов, Вечер, Скопје, 1. IX 1971; М. Ј., Изложба графике Томислава Крмова, Борба, Белград, 6. IX 1971; Т. Ширилов, Томислав Крмов: Трајно воздејство на графиката, Вечер, Скопје, 7. IX 1971; С. П., Три изложби во Штип, Нова Македонија, Скопје, 20. XI 1971; В. А., Недеља млада македонска култура, Борба, Белград, 8. II 1972; Јелена Ѓуриќ, Млади македонци у Србији, Сусрет, Белград, 16. II 1972; —, Генерација без милости, Сусрет, Белград, 16. II 1972.

22

20. КОМПОЗИЦИЈА III, комбинирана техника 3/4, 43 × 53, 1971.
21. ПРЕДЕЛ IV, комбинирана техника 3/4, 68 × 43, 1971.
22. КОМПОЗИЦИЈА II. комбинирана техника 2/4, 70 × 49, 1971.

Танас ЛУЛОСКИ — ТАНЕ

Роден 1940 во с. Желево (перинско).

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Букурешт 1967.

Адреса: ул. 751, бр. 6/II, 11, Скопје.

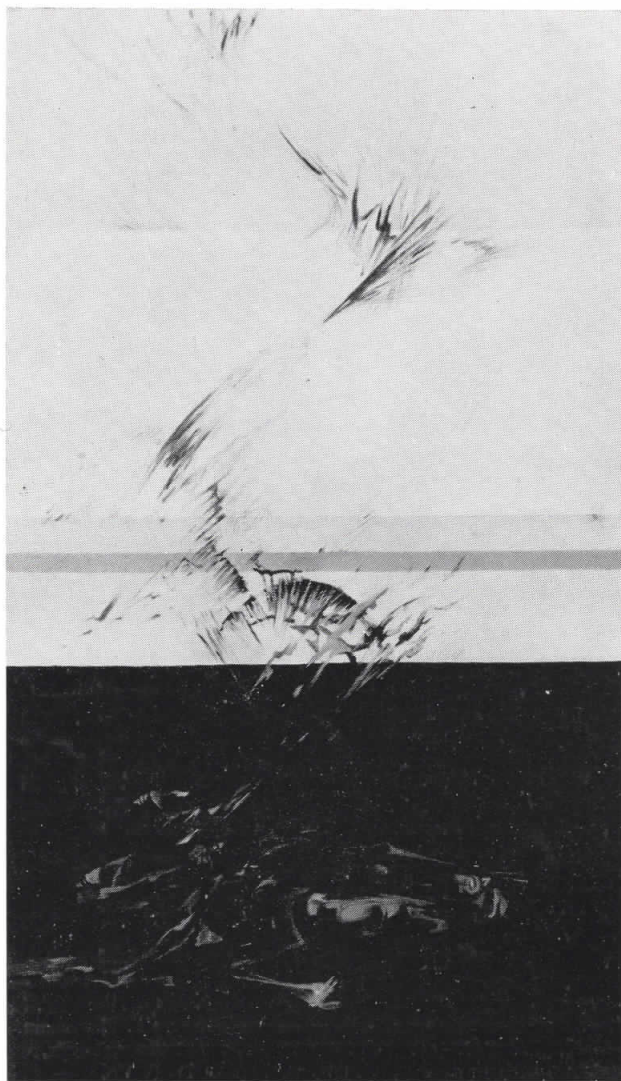
Самостојни изложби: Букурешт 1967, Скопје 1970.

Групни изложби: изложби на ДЛУМ од 1968, Есенски салон во Брашов 1967, „Наше минато“ во Скопје 1968, Сиќево 1969, „25 години АСНОМ“ во Скопје 1969, „Современа македонска уметност“ во Ферара 1969, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „Дела од колекцијата на МСУ“ во Скопје 1971, VIII струмичка ликовна колонија 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72, „Млада македонска генерација“ Белград 1972, „Дзла од VIII струмичка ликовна колонија“ во Скопје 1972.

Награди: III награда за сликарство на изложбата „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1972.

Библиографија:

О. Сп., Изложба на македонска современа уметност во Ферара, Нова Македонија, Скопје, 25. VI 1969; Т. Ш., Камерна вечер за 13 ноември, Вечер, Скопје, 11. XI 1969; Т. Ш., Самостојна изложба на Танас Луловски — Тане, Вечер, Скопје, 19. VI 1970; —, „Немир“ — платно од Танас Луловски — Тане од неговата самостојна изложба, Нова Македонија, Скопје, 21. VI 1970; О. Сп., Изразот доаѓа сам од себе — Танас Луловски за својот прв самостоен настап, Нова Македонија, Скопје, 2. VII 1970; Б. Петковски, Три изложби во Скопје, Таписериите на Душко Стојановски, Таки Павловски и Танас Луловски, Нова Македонија, Скопје, 6. VII 1970; Т. Ширилов, Со бојата-бескомпромисно. Прва самостојна изложба на Танас Луловски — Тане, Вечер, Скопје, 8. VII 1970; Соња Абациева Димитрова, Апстракцијата како основна определба — Танас Луловски, Комунист, Скопје 7. VIII 1970; —, Луловски ќе специјализира во Рим, Вечер, Скопје, 21. X 1970; —, Атанас Луловски заминува за Италија, Вечер, Скопје, 28. X 1970; Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1970; В. А., Недеља млади македонске културе, Борба, Белград, 8. II 1972; —, „Возен ред“ за „Неделата“, Млад борец, Скопје, 14. II 1972; Јелка Ѓуриќ, Млади македонци у Србији, Сусрет, Белград, 16. II 1972.

24

23. ТРАГИ, акрилик на платно, 152 × 90, 1972.
24. ЗАЕДНИЧКА ГРОБНИЦА, масло на платно, 152 × 90, 1971.
25. ЦРНО НА БЕЛО, акрилик на платно, 50,5 × 35, 1970.

Ѓоко МАТЕВСКИ

Роден 1942 во Скопје.

Дипломирал 1967/68 на Академијата за ликовни уметности во Белград.

Студиско патување во Москва и Ленинград.

Адреса: Орце Николов бр. 87, Скопје.

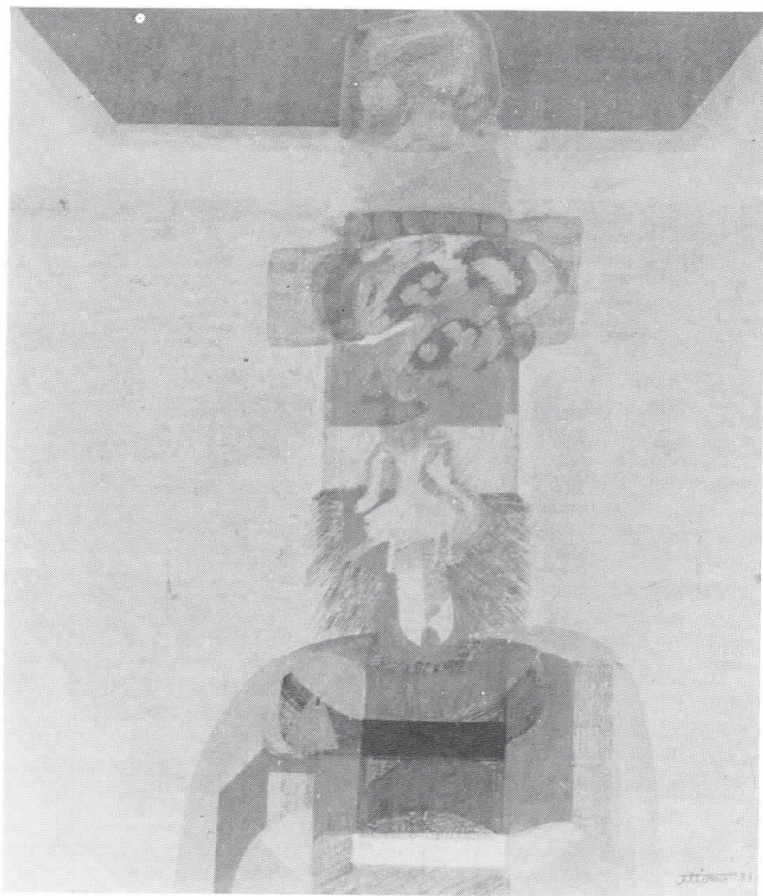
Самостојни изложби: Белград 1966, Скопје 1969 и 1972, Струмица 1969, Штип 1969, Куманово 1970, Љубљана 1972.

Групни изложби: студентски изложби во Белград 1966—1968, изложби на ДЛУМ од 1969, „Современа македонска уметност“ во Истанбул и Анкара 1969, „Стихови, тонови и боја“, „Дела на македонски уметници од колекцијата на МСУ“ во Скопје 1971, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72, „Млада македонска генерација“ во Белград 1972.

Награди: Награда на весникот „Млад борец“ во Скопје 1970.

Библиографија:

—, Изложба на Ѓоко Матевски, Вечер, Скопје, 19. I 1969; —, Скопје: втора самостојна изложба на Ѓоко Матевски, Нова Македонија, Скопје, 30. I 1969; —, Сlike Ѓ. Матевског, Политика експрес, Белград, 1. II 1969; П. Г., Отворена изложба на Ѓ. Матевски, Вечер, Скопје, 6. II 1969; П. Г., Сликаството на гестови — разговор со Ѓ. Матевски, Вечер, Скопје, 9. II 1969; Б. Петковски, Сликаството на Ѓ. Матевски, Нова Македонија, Скопје, 22. II 1969; П. Г., Ѓоко Матевски по Штип во Загреб, Вечер, Скопје, 19. IV 1969; —, Мира Апостолоска и Ѓоко Матевски во Штип, Вечер, Скопје, 5. V 1969; —, Шеснаесет творби на Ѓоко Матевски, Вечер, Скопје, 6. VII 1969; —, Струмица: изложба на Ѓоко Матевски, Нова Македонија, Скопје, 9. VII 1969; —, Ѓоко Матевски во кумановската галерија, Нова Македонија, Скопје, 2. II 1970; П. Т., Отворена изложба на Ѓоко Матевски, Нова Македонија, Скопје, 14. II 1970; Ч. С., Вонредно доживување, Вечер, Скопје, 16. II 1970; Соња Абациева Димитрова, Пластично искуство на еден млад сликар — Ѓоко Матевски во Куманово, Нова Македонија, Скопје, 22. II 1970; Данило Коцевски, Природата, моја најголема инспирација — интервју со Ѓ. Матевски, Млад борец, Скопје, 9. III 1970; —, Традиционална награда „Млад борец“ из Скопља добио Ѓоко Матевски, Борба, Белград, 19. III 1970; Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1970; Т. Ш., Кандидати за членови на ДЛУМ, Вечер, Скопје, 15. XII 1970; —, Подготовки за настап во Загреб, Вечер, Скопје, 24. XII 1970; Ч. С., Групна изложба на кандидатите за ДЛУМ, Вечер, Скопје, 11. II 1972; Љубица Дамјановска, Почетокот на есенската ликовна сезона во Скопје, Културен живот, Скопје, бр. 9—10, 1971; —, Дојдоа непоканетите, Вечер, Скопје, 19. I 1972; Н. М., Лирика испеана во самотијата на тесното ателје, Нова Македонија, Скопје, 24. I 1972; В. А., Недеља млади македонске културе, Борба, Белград, 8. II 1972; Јелка Ѓурић, Млади Македонци у Србији, Сусрет, Белград, 16. II 1972.

27

26. ЛУДИНИ, масло на платно, 775 × 39,5, 1971.

27. СИМБОЛИ, масло на платно 6,4 × 55, 1971.

28. ОДМОР, масло на платно, 7,5,5 × 74, 1971. Сопст. на Градско собрание — Скопје

Ристо МИЈАКОСКИ

Роден 1948 во Прилеп.

Дипломирал на Педагошката академија — ликовен смер во Скопје.

Адреса: Христијан Карпош 46, Скопје.

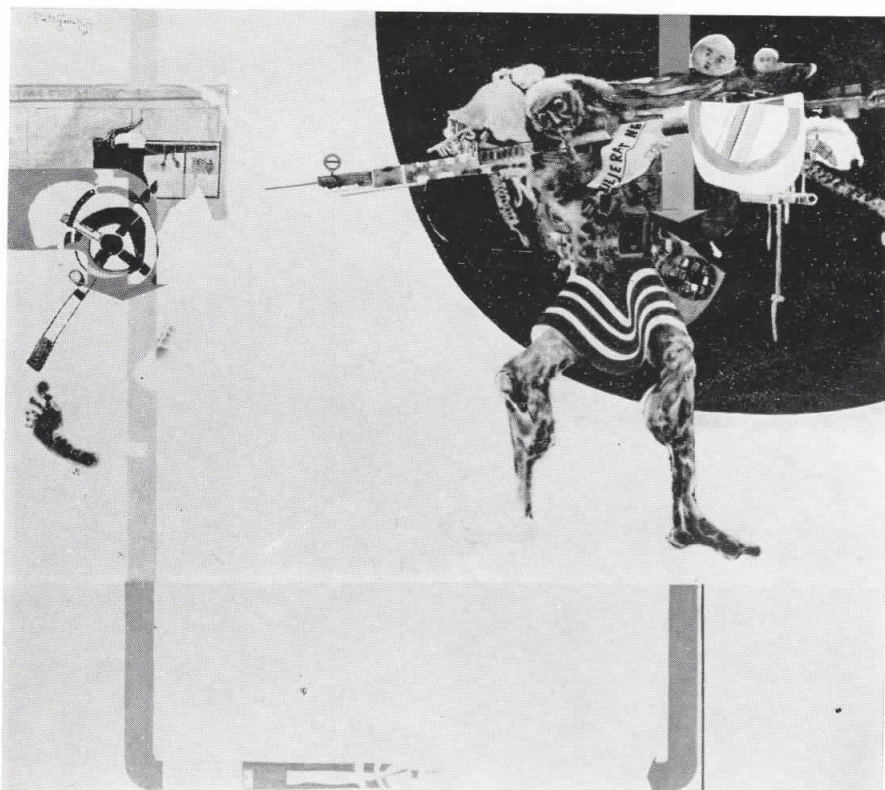
Самостојни изложби: Прилеп 1969, Скопје 1970, Тјентиште 1970.

Групни изложби: изложби на ДЛУМ од 1969, „Млади југословенски сликари“ Загреб 1969, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, Изложба на предложени членови на ДЛУМ во Скопје 1971, III изложба „НОВ во делата на ликовните уметници на Југославија“ во Белград 1971, VI Биенале на младите во Ријека 1971, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „Југословенски портрет“ во Тузла 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

Награди: Награда за сликарство на изложбата „Млади југословенски сликари“ во Загреб 1969, специјална пофалба за самостојна изложба во Тјентиште 1970, III награда за сликарство на изложбата „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници во Скопје 1972.

Библиографија:

В. Т., Самостојна изложба на Мијакоски, Вечер, Скопје, 12. IV 1969; П. П., Прилеп: самостојна изложба на Ристо Мијакоски, Нова Македонија, Скопје, 12. IV 1969; —, Прва самостојна изложба на Ристо Мијакоски, Народен глас, Прилеп, 18. IV 1969; Соња Абацијева Димитрова, предговор за каталог од самостојната изложба во Драмскиот театар, Скопје 1970; —, Изложба на Ристо Мијакоски во Драмски театар, Нова Македонија, Скопје, 27. IV 1970; Соња Абацијева Димитрова, Ангажираноста на еден млад сликар — Ристо Мијакоски, Комунист, Скопје, 1. V 1970; Слободан Беличански, Под знакот на тивки умирања — изложба на Ристо Мијакоски во Драмски театар, Студентски збор, Скопје, 25. V 1970; Ч. С., Групна изложба на кандидатите на ДЛУМ, Вечер, Скопје, 11. II 1971; —, „Големиот клон“ на Мијакоски во Ријека, Вечер, Скопје, 26. VI 1971; Vladimir Gajšek, 6. bienale mladih v Moderni galerii na Reki, Večer, Марибор, 24. VIII 1971; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971.

30

29. ЕСЕНСКА ПАРТИТУРА, масло на платно 135 × 150, 1971
сопст. на Републичкиот секретаријат за култура, Скопје.
30. ПРОТЕСТ? НЕ, масло на платно, 160 × 182, 1971.

Доне МИЛЈАНОВСКИ

Роден 1941 во с. Статица (костурско).

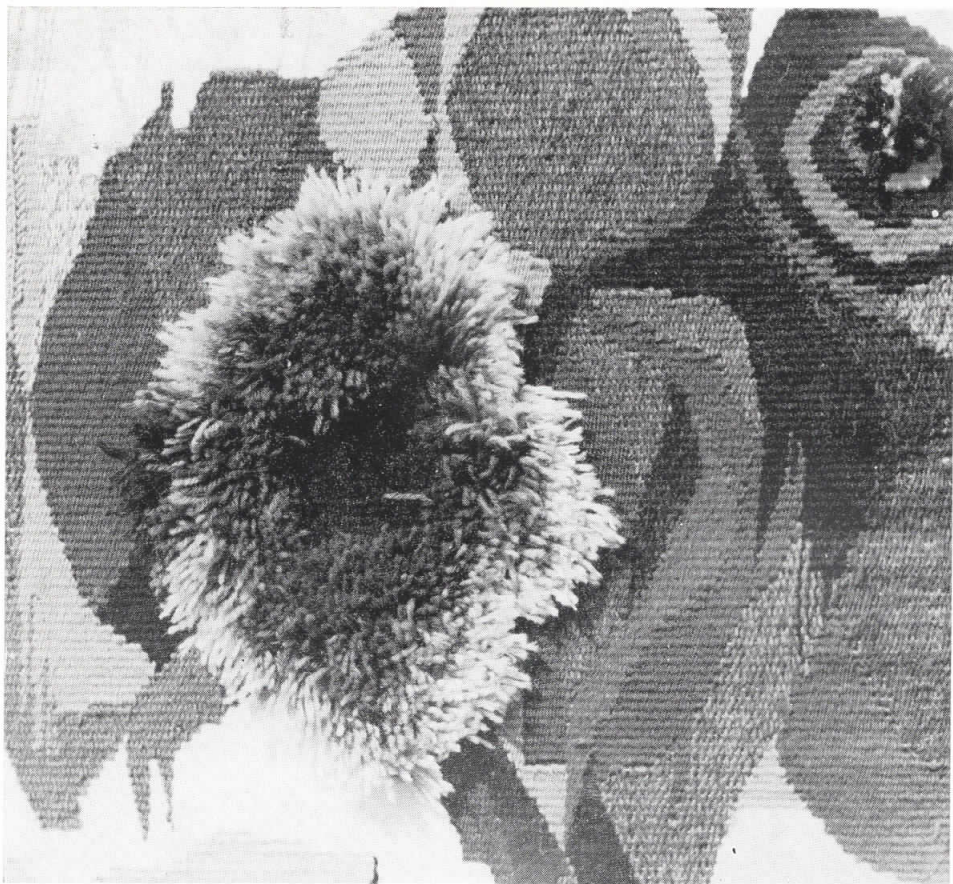
Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Будимпешта 1967.

Адреса: ул. 10, бр. 47, населба Драчево, Скопје.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУМ од 1969, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „Поезијата како инспирација“ во Струга 1970, изложба на СЛУЈ во Загреб 1970, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

Библиографија:

Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1970; Соња Абациева Димитрова, Далеку од човекот — 25 години на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 18. XII 1970; Ч. С., Групна изложба на кандидатите за ДЛУМ, Вечер, Скопје, 11. II 1971; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971.

31 (детал)

31. КОМПОЗИЦИЈА 1, таписерија, 105 × 95, 1972.
32. ЗЕЛЕНО СОНЦЕ, масло на платно, 120 × 80, 1970.

Богдан МУСОВИЌ

Роден 1941 во Никшиќ.

Завршил училиште за применета уметност во Херцег-Нови. Апсолвент на Филозофскиот факултет — група историја на уметноста во Белград.

Студиски патувања С.Р. Германија, Австрија.

Адреса: ул. 177, бр. 4, Скопје.

Самостојни изложби: Белград 1965 (со З. Вучиниќ).

Групни изложби: студентски изложби, изложба на ДЛУМ 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

34

33. ОБЈЕКТ, дрво, камен, жица, 50 × 50 × 12, 1972.
34. ДВЕ ФОРМИ, дрво, 43 × 39 × 22, 1970.
35. ЈАРЕМ, дрво, 138 × 40 × 18, 1972.

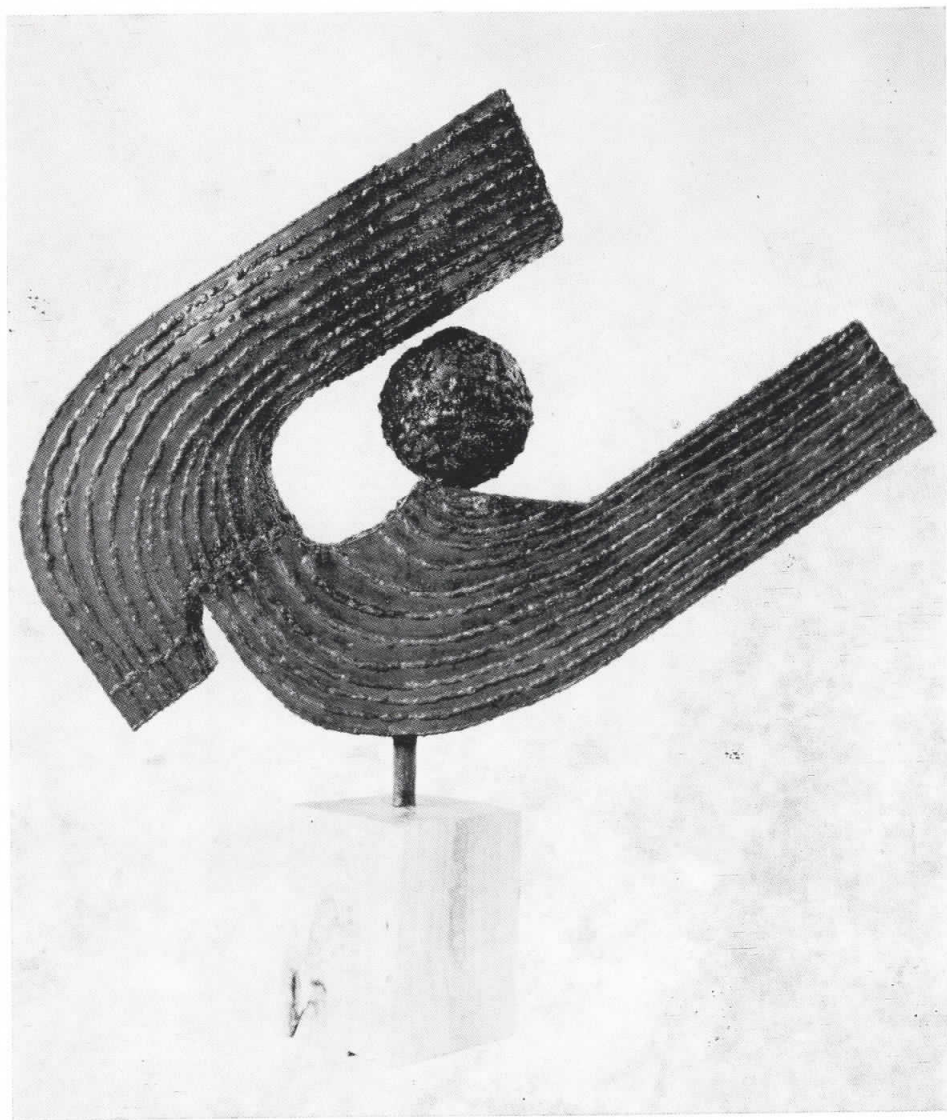
Петар Кузман НАНЕВСКИ

Роден 1942 во с. Загоричани (Егејска Македонија).

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1968.

Групни изложби: „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“
во Скопје 1971/72.

Адреса: Жегл Јане, бр. 86, населба Синѓелиќ, Скопје.

37

36. ИЗМАЧУВАЊЕ, дрво и метал, 107 × 82 × 34, 1971.
37. СКУЛПТУРА, метал, 66 × 83 × 12, 1972.

Благоја НИКОЛОВСКИ

Роден 1944 во Скопје.

Завршил Училиште за применета уметност во Скопје 1965.

Студирал во Париз во École des Beaux-Arts.

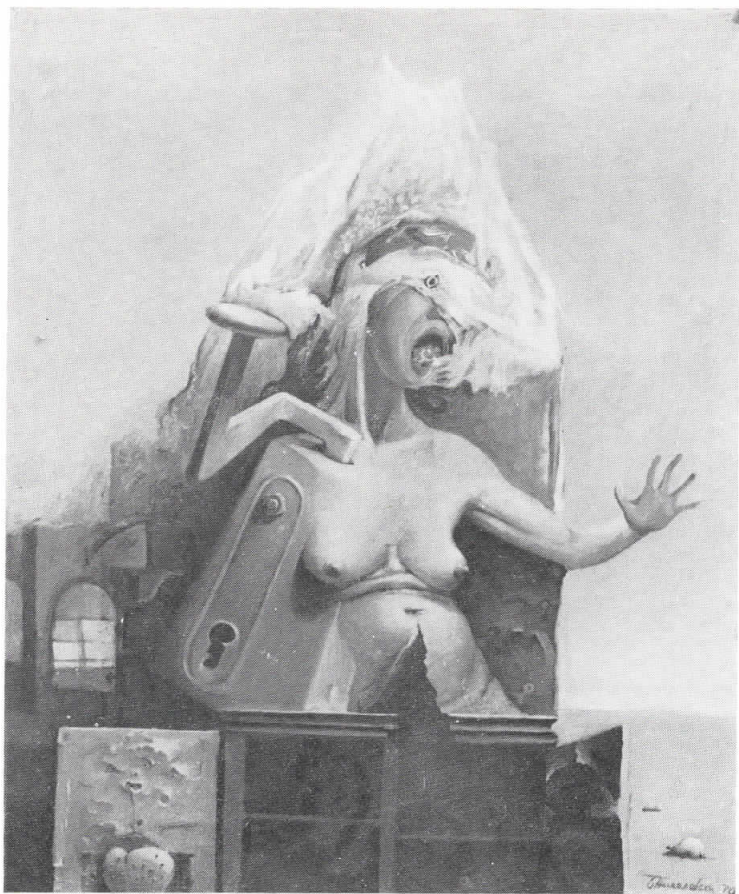
Адреса: ул. 25, бр. 14, Скопје.

Групни изложби: Јубилејна изложба — 25 години на ДЛУМ во Скопје 1970, на изложбите на ДЛУМ од 1970, „Новопримени членови на ДЛУМ“ во Скопје 1970, „Современа македонска уметност млада генерација“ во Скопје 1971.

Награди: награда за сликарство „Млад борец“ во Скопје 1972.

Библиографија:

Милан Ациевски, Скромност влеана во вжештени бои, Студентски збор, Скопје, 27. IV 1970; Соња Абациева Димитрова, Далеку од човекот — 25 години ДЛУМ, Комунист, Скопје, 18. XII 1970; Соња Абациева Димитрова, На работ на извесноста — Новопредложени членови на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 12. VIII 1971; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец II Скопје, 15. X 1971. — Благоја Николовски Митологија на современиот човек, Млад борец, Скопје, 27. III 1972; Паскал Гилевски, Сликлар на цотсвеста, Млад борец, Скопје, 27. III 1972; С. Доделени традиционалните награди на „Млад борец“, Млад борец Скопје, 27. III 1972.

39

38. РЕВОЛТ, масло на платно, 59 × 69, 1970.

39. ВРЕСОК, масло на платно, 41,5 × 33,5, 1970.

Таки ПАВЛОВСКИ

Роден 1939 во с. Желино (костурско).

Дипломирал на Академијата за применета уметност во Белград 1964/65.

Адреса: ул. 761, бр. 11, влез II, стан I, Скопје.

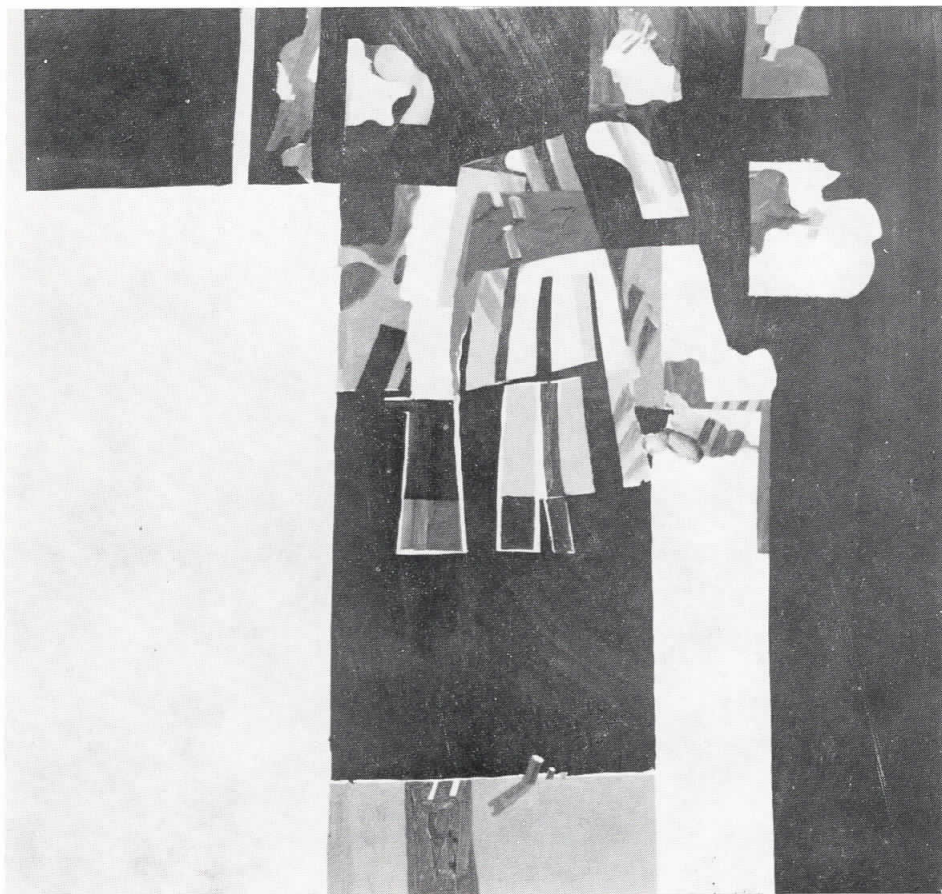
Самостојни изложби: Скопје 1970.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУМ од 1967, „25 години АСНОМ“ во Скопје 1969, „Современа македонска уметност“ во Ферара 1969, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, VIII струмичка ликовна колонија 1971 „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72“. Дела од VIII струмичка ликовна колонија во Скопје 1972.

Награди: откупна награда за цртеж на изложбата на ДЛУМ во Скопје 1969.

Библиографија:

О. Сп., Изложба на македонска современа уметност (Ферара), Нова Македонија, Скопје, 25. VI 1969; —, Прва самостојна изложба на Таки Павловски, Нова Македонија, Скопје, 10. VI 1970; Т. Ш., Прва самостојна изложба на Т. Павловски, Вечер, Скопје, 11. VI 1970; М. Аврамовски, Изложба на Т. Павловски, Млад борец, Скопје, 30. VI 1970; Б. Петковски, Три изложби во Скопје — таписериите на Душко Стојановски, Таки Павловски и Танас Луловски, Нова Македонија, Скопје, 6. VII 1970; Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1970.

41

40. ПАТУВАЊА — СТОБИ, масло на платно, 150 × 72,5, 1972.

41. ЛЕТНА НОК — ЖЕЛБИ, масло на платно, 59 × 60, 1971.

42. ПРОЕКТ ЗА ГРАДБА — ПОЧЕТОК, масло на платно, 150 × 86, 1972.

Илија ПЕНУШЛИСКИ

Роден 1947 во Скопје.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1970/71.

Адреса: ул. „Орце Николов“ бр. 96.

Групни изложби: „Генерација 70“ во Белград 1970, „Генерација 71“ во Белград 1971, Струмичка ликовна колонија 1970.

43

43. ПЕЙЗАЖ IIa, масло на платно, 132 × 117, 1971/72.
44. ПЕЙЗАЖ IIб, масло на платно, 140 × 140, 1972.

Данкица ПЕТРОВСКА

Родена 1946 во Скопје.

Дипломирала на Академијата за ликовни уметности во Белград, 1969. Специјалка на истата Академија кај проф. Србиновиќ 1971. Член на УЛУС од 1969.

Адреса: Енгелсова 34, Скопје.

Групни изложби: на изложбите на УЛУС, Октомврски салон во Белград 1970, Ликовни средби во Суботица 1971, Струмичка колонија 1969 и 1971, „Дела од VIII струмичка колонија“ во Скопје 1972.

46

45. ЕНТЕРИЕР, масло на платно, 130 × 145, 1971.
46. СИН ПРЕДЕЛ, масло на платно, 89 × 98, 1971.

Анета СВЕТИЕВА

Родена 1944 во Битола.

Дипломирала на Академијата за ликовни уметности во Белград 1968. Постдипломски студии во Белград кај проф. Ј. Кратохвил 1970.

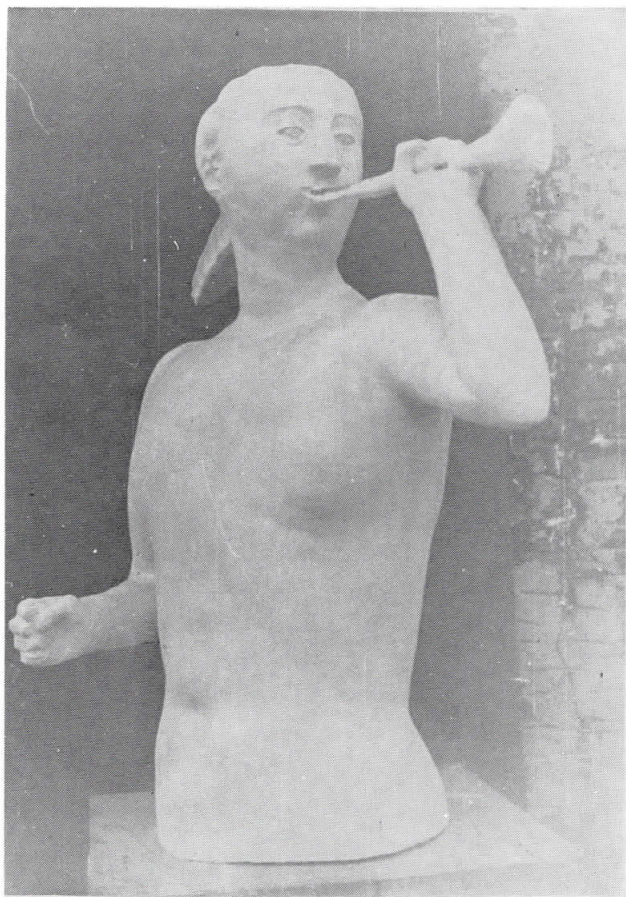
Адреса: Војводе Путника 68, Белград.

Самостојни изложби: Белград 1970.

Групни изложби: со групата „Јуни“ во Белград 1969, во Нови Сад, на изложбата на новопримените членови на УЛУС, „Реалност и фантазија“ во Белград 1970.

Награди: награда од Фондот „Илија Коларевик“, награда од Фондот „Сретен Стојановиќ“ 1969 и награда „Златно лето“ во Белград за 1970.

Библиографија: Живојин Турински, предговор за каталог за самостојна изложба — КНУ — Белград 2 — 15. VI 1970.

47

47. АМОР, гипс, 86 × 37, 1971.

48. ПОЛУАКТ, гипс, 80 × 35, 1970.

Мира СПИРОВСКА

Родена 1939 во Битола.

Завршила Училиште за применета уметност во Скопје 1957.

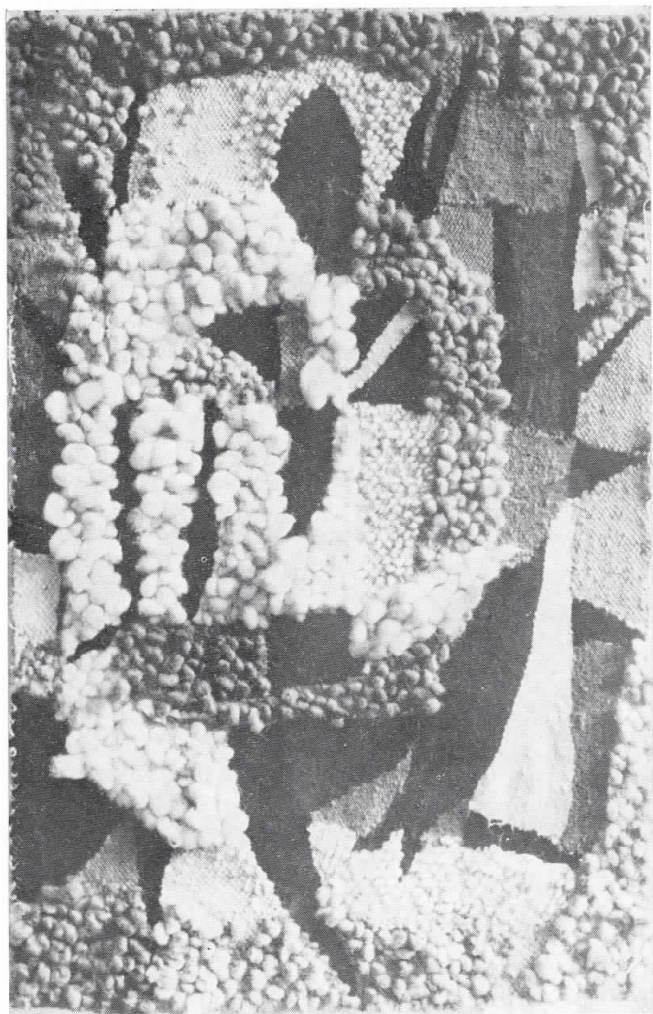
Адреса: ул. 761, згр. 1, влез I/12, Скопје.

Самостојни изложби: Битола — 1965, 1966, 1968, Охрид — 1968, Прилеп 1968, Скопје 1969
Белград 1970.

Групни изложби: учествувала на сите групни изложби со битолските уметници во Битола и Штип, а од 1966 учествува на изложбите на ДЛУПУМ, „Жени уметници од СРМ“ во Скопје 1969, на изложбите со група уметници од УЛУХ и УЛУС во Риека, Опатија и Лондон, „Нашето историско минато во депата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

Библиографија:

Д. Д., Прва самостојна изложба на Мира Спировска, Нова Македонија, Скопје, 13. III 1965; Панде Петров, Би сакала изложбата да биде традиционална, Битолски весник, Битола, 3. III 1965; В. Т., Во организација на културно просветната заедница . . . Мира Спировска, Вечер, Скопје, 3. IX 1968; Панде Петров, Таписерии полни со животна вистина, Битолски весник, Битола, 16. X 1968; —, Скопје: изложба на таписерии на Мира Спировска, Нова Македонија, Скопје, 9. IV 1969; Паскал Гилевски, Свет исткаен од конци. Таписериите на Мира Спировска, Трудбеник, Скопје, 19. IV 1969; Г. Чемерски, Обнова на таписеријата — изложба на Мира Спировска, Журнал, Скопје, 25. IV 1969; Марко Арсовски, Фолклорот неисцрпна ризница — изложба на Мира Спировска, Млад борец, Скопје, 28. IV 1969; Д. Маческа, Успехот ме охрабрува, Просветена жена, Скопје, јули, 1969; Борис Петковски, Камерна изложба на жени уметници, Нова Македонија, Скопје, 20. XII 1969; Соња Абациева Димитрова, Скопски ликовен мозаик, Стремеж, Скопје, бр. 10, декември, 1969; —, „Мугри“. Таписерија на Мира Спировска, Нова Македонија, Скопје, 18. VIII 1970; В. К., Изложба на таписерии на Мира Спировска во Белград, Нова Македонија, Скопје, 21. VIII 1970; —, Изложба таписерија Мире Спировске, Политика, Белград, 25. VIII 1970; П. В., Македонска сликарка Мира Спировска, Политика, Белград, 5. IX 1970; О. Спирковска, Отворање на сопствената врата, Нова Македонија, Скопје, 20. IX 1970; —, Collection of Yugoslav Art, Crosvener House, Лондон, предговор за каталог, 19. XI—5. XII 1970; Љубица Дамјановска, Предговор за каталог од самостојната изложба во Музејот за применета уметност во Белград, 1970; Олга Спирковска, Уметникот распрнат на разбој, Нова Македонија, Скопје, 12. III 1972.

50

49. КОМПОЗИЦИЈА I, боена волна, 90 × 160, 1972.
50. КОМПОЗИЦИЈА II, боена волна, 90 × 58, 1971.

Димитар СТОЈЧЕВСКИ

Роден 1940 во Сисак.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1967/68. Студиско патување во Франција, Италија и СССР.

Адреса: Наум Наумовски — Борче бр. 62/II, Скопје.

Самостојни изложби: Париз 1964.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУМ од 1969, Октомвриски салон во Белград, Ниш и Приштина 1967, Јубилејна 20 изложба на ДЛУМ во Скопје 1970, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „Млада македонска генерација“ во Белград 1972. Извел мозаик во Стопанската банка во Скопје 1971.

Библиографија:

—, Пазарење, Вечер, Скопје, 8. I 1972; —, Рекоа по повод „Неделата на младата македонска култура“, Млад борец, Скопје, 14. II 1972; Јелена Ђурић, Млади Македонци у Србији, Сусрет, Белград, 16. II 1972; —, „Возен ред“ на „Неделата“, Млад борец, Скопје, 14. XII 1972.

52

51. КАРНЕВАЛ, масло на платно, 60 × 55, 1969. Сопств. Градско собрание. — Скопје
52. ЗОЛОСВЕРЕН ПЕЈЗАЖ, масло на платно, 118 × 94, 1970.

Костадин ТАНЧЕВ — ДИНКА

Роден 1940 во Валандово.

Дипломирал на Академијата за применети уметности во Белград 1967. Студиски патувања во: Англија, Франција, Италија, Белгија, СР Германија и Австрија.

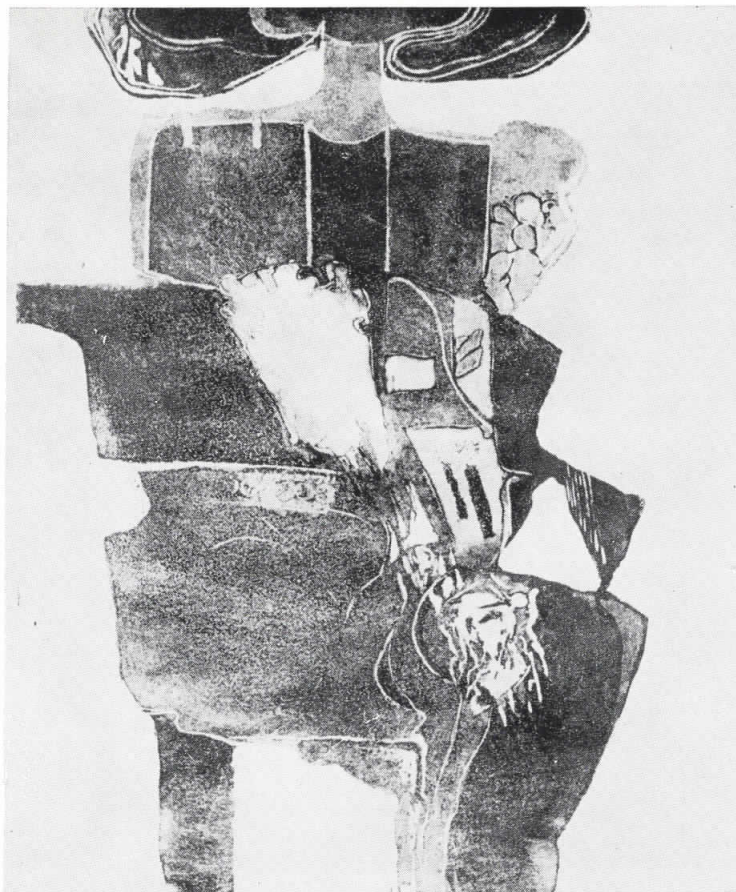
Адреса: Партизански одред 111, влез III, 10, Скопје.

Самостојни изложби: Лондон 1964, Скопје 1970, Струмица 1972.

Групни изложби: меѓународна изложба „Икограда“ во Љубљана и Блед 1966, групна изложба во КНУ — Белград 1966, Струмичка ликовна колонија 1971, „Дела од VIII струмичка ликовна колонија“ во Скопје, 1972, „Млада македонска генерација“ во Белград 1972, и на изложбите на ДЛУМ и ДЛУПУМ.

Награди: посебно признание на Меѓународниот конкурс „Икограда“ во Блед 1966.

—, Изложба на графика. К. Танчев и А. Гавровски, Нова Македонија, Скопје, 7. X 1970; —, Изложба на Костадин Танчев — Динка, Нова Македонија, Скопје, 17. X 1970; Т. Ш., Кандидати за членови на ДЛУМ, Вечер, Скопје, 15. XII 1970; Т. Ширилов, Во чекор со европската уметност, Вечер, Скопје, 7. I 1971; Ч. С., Групна изложба на кандидатите за ДЛУМ, Вечер, Скопје, 11. II 1971; Соња Абациева Димитрова, На работ на извесноста — новопредложени членови на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 12. VIII 1971; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971; В. А., Недеља млади македонске културе, Борба, Белград, 8. II 1972; —, „Возен ред“ на „Неделата“, Млад борец, Скопје, 14. II 1972; —, Генерација без милост, Сусрет, Белград, 16. II 1972; Јелка Ђурић, Млади Македонци у Србији, Сусрет, Белград, 16. II 1972.

53

53. ОД ЦИКЛУСОТ „2003“ 1, акватинта во боја, 50 × 31, 1972.
54. ОД ЦИКЛУСОТ „2003“ 2, акватинта во боја, 50 × 31, 1972.
55. ОД ЦИКЛУСОТ „2003“ 3, акватинта во боја, 50 × 31, 1972.

Никола ФИДАНОВСКИ — КОЧО

Роден 1946 во с. Битуша.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград 1971. Специјалка кај Келиќ.

Член на ДЛУМ од 1971.

Адреса: Академија ликовне уметности, Рајићева 10, Белград.

Групни изложби: Есенска изложба на ДЛУМ 1971, Струмичка колонија 1971, Ликовна колонија во Ивањица 1972, „Дела од VIII струмичка колонија“ во Скопје 1972.

56

56. АКЦИЈА ВО ЦЕНТАРОТ, масло на платно, 130 × 145, 1971.

Нове ФРАНГОВСКИ

Роден 1939 во Галичник.

Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград.

Адреса: Иво Лола Рибар, бр. 43-а, Скопје.

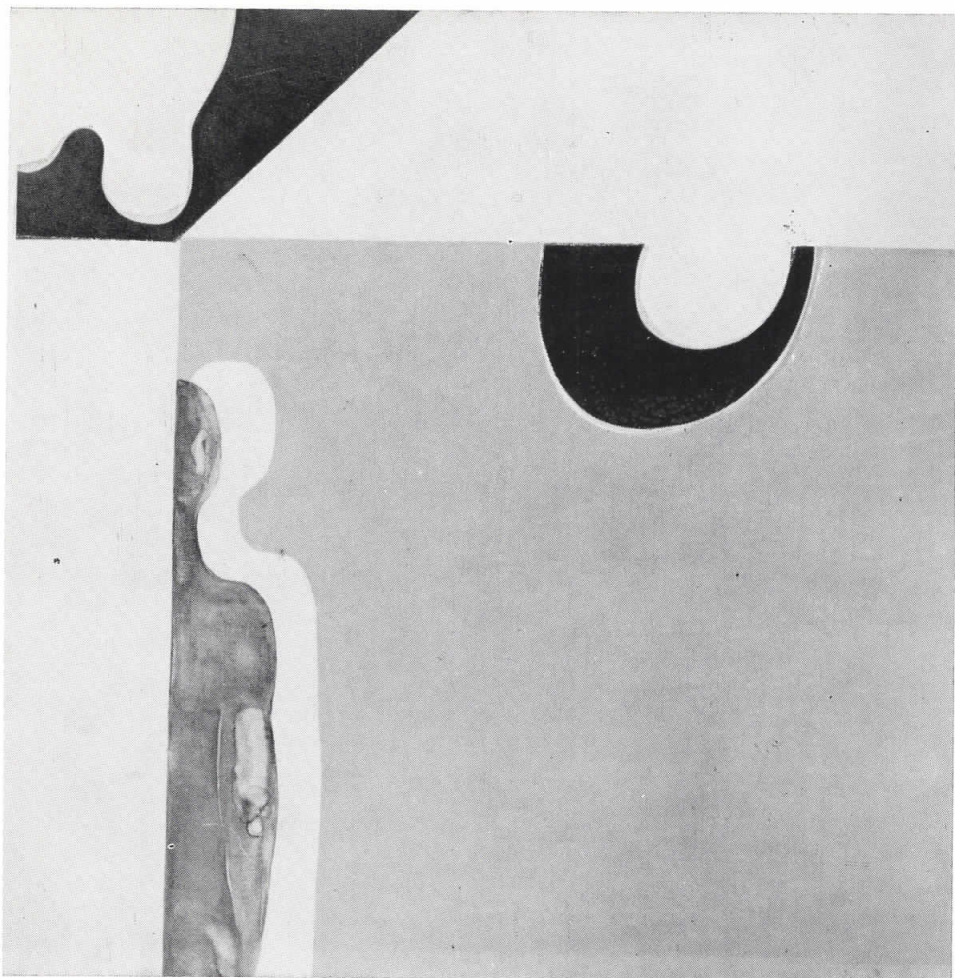
Самостојни изложби: Бор 1968, Скопје 1968 и 1971, Белград 1969.

Групни изложби: на изложбите на ДЛУМ од 1967, „Трупа 65“ во Белград 1966, Октомврски салон во Белград, Ниш и Приштина 1966, Сплит и Белград 1967, „Наше минато“ во Скопје 1968, „Ангажирана уметност во Југославија“ во Словен Градец 1969, „Современа македонска уметност“ во Истанбул и Анкара 1969, „25 години АСНОМ“ во Скопје 1969, „Современа македонска уметност“ во Ферара 1969, „Моето сакано дело“ во Скопје 1970, „Дела на македонски уметници од колекцијата на МСУ“ во Скопје 1971, „Современа македонска уметност — млада генерација“ во Скопје 1971, „НОВ во делата на југословенските ликовни уметници“ во Белград 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72.

Награди: II награда за сликарство на изложбата „25 години АСНОМ“ во Скопје 1969.

Библиографија:

—, Во Бор изложба на Нове Франговски, Вечер, Скопје, 21. IV 1968; П. Гилевски, Човекот, тоа е сè — сликарот Нове Франговски зборува за своето сликарство, Вечер, Скопје, 23. XI 1968; М. Арсовски, Човекот — постојана тема, Млад борец, Скопје, 28. XI 1968; Ф. М., Земљотрес у Скопљу — инспирација за слике, Политика, Белград, 18. I 1969; Branka Matić, Nove Frangovski, Umetnost, Белград, бр. 17, јануари — март 1969; О. Сп., Изложба на македонска современа уметност, Нова Македонија, Скопје, 25. VI 1969; —, Нове Франговски: ни ги скратуваат можностите, Нова Македонија, Скопје, 25. IX 1969; Соња Абациева Димитрова, Творечко следење на современите походи, Нова Македонија, Скопје, 25. IX 1969; —, Наградените слики на изложбата „25 години АСНОМ“, Нова Македонија, Скопје, 2. XII 1969; Т. Ш., Подем на младата ликовна генерација — разговор со Нове Франговски, Вечер, Скопје, 8. XII 1969; Соња Абациева Димитрова, Компромиси — 25 години АСНОМ, Нова Македонија, Скопје, 9. XII 1969; О. Спироска, Почесто презентирање на младата генерација — во ателјето на Нове Франговски, Нова Македонија, Скопје, 17. XII 1969; Соња Абациева Димитрова, На работ на просечноста — изложба на ДЛУМ, Комунист, Скопје, 10. XII 1971; —, Нова изложба на Франговски, Вечер, Скопје, 3. III 1971; Т. Ш., Две самостојни ликовни изложби, Вечер, Скопје, 14. IV 1971; Н. М., Сликарство без претензија да се допадне — изложба на Нове Франговски во Уметничката галерија, Нова Македонија, Скопје, 14. IV 1971; Тришо Стојановски, Уметник на своето доба, Студентски збор, Скопје, 26. IV 1971; Н. М., Нова фигурација — разговор со Нове Франговски за неговата самостојна изложба, Нова Македонија, Скопје, 5. V 1971; Соња Абациева Димитрова, Ликовен преглед, Современост, Скопје, бр. 5 1971; Vladimir Gažšek, 6 bienale mladih v Moderni galeriji na Reki, Večer, Марибор, 24. VIII 1971; Б. Петковски, Современа македонска ликовна уметност, 4 јули, Белград, 5. X 1971; Љубица Дамјановска, Почетокот на есенската ликовна сезона во Скопје, Културен живот, Скопје, бр. 9—10, 1971; Д. Коцевски, Генерација без милост, Млад борец, Скопје, 15. X 1971.

57

57. ПРЕДЕЛ, масло на платно, 108 × 98, 1972.

58. ФИГУРА ВО ПРОСТОР, масло на платно, 89,5 × 89,5, 1972.

59. РАЗГОВОР, масло на платно, 89,5 × 89,5, 1972.

Никола ШЕНТЕВСКИ

Роден 1945 во Ресен.

Апсолвент на Архитектонско-градежниот факултет во Скопје.

Адреса: ул. 442, бр. 8, Скопје.

Самостојни изложби: Скопје 1972.

Групни изложби: „25 година на ДЛУМ“ во Скопје 1970, Струмичка ликовна колонија 1971, „Нашето историско минато во делата на македонските ликовни уметници“ во Скопје 1971/72, „Дела од VIII струмичка ликовна колонија“ во Скопје 1972.

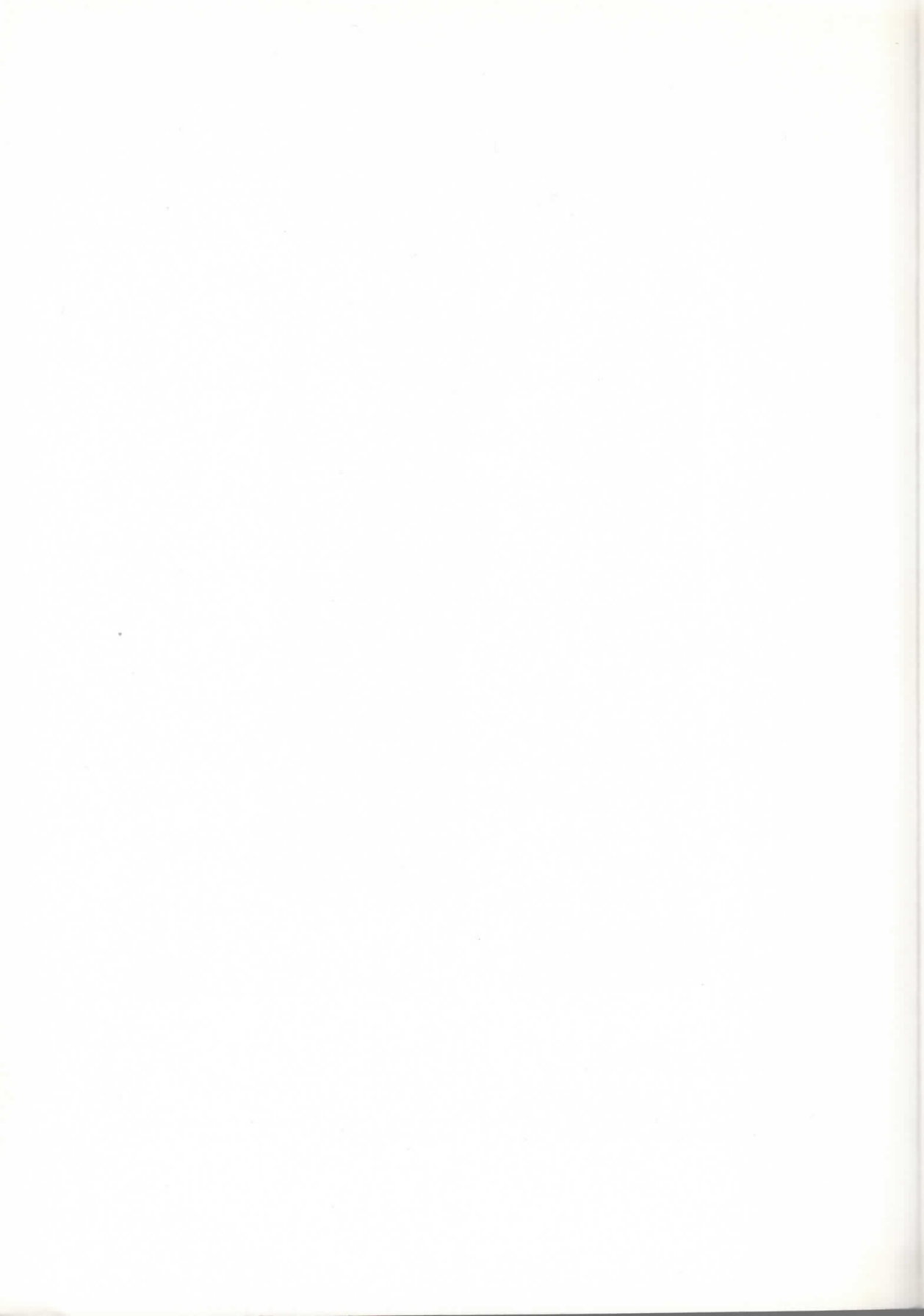
Библиографија:

—, Подготовки за првата изложба, Вечер, Скопје, 10. XII 1970; —, Масивно, Вечер, Скопје, 9. I 1971; П. К., Изложба на Никола Шентевски, Нова Македонија, Скопје, 22. III. 1972: —, прва самостојна изложба на Никола Шентевски Нова Македонија Скопје, 24. III. 1972; Н. Митровска Мирна, статична топла скулптура, Нова Македонија, Скопје, 28. III 1972; Богдан Мусовиќ, Комплетна ликовна личност, Млад борец, Скопје, 3. IV 1972; Соња Абаџиева Димитрова, Врвлица на млади, Комунист, Скопје, 7. IV 1972.

60

60. ЖЕНА СО КОК, дрво, 100 × 40 × 40, 1971.
61. ТОРЗО II, дрво, 100 × 60 × 40, 1971.

Makedonka ANDONOVA (1944). Académie des Arts Appliqués — Belgrade.

1. MÉTAMORPHOSE, céramique, 1970.
2. SCULPTURE, céramique, 1970.

Simo ARNAUDOVSKI (1943). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

3. FIGURE FEMININE, bois, 1969.

Tane ATANASOVSKI — GARSKI (1938). Académie Pédagogique — Skopje

4. SECTION 21, huile, 1972.
5. SECTION 27, huile, 1972.

Ljiljana BLAŽESKA (1944). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

6. ACROBATE ET LA TRANSFORMATION D'UNE FILLE EN FLAMME, huile, 1971.
7. ESPACE ENSORCELÉE, huile, 1969.
8. NATURE MORTE À LA TABLE JAUNE, huile, 1969.

Angel GAVROVSKI (1942). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

9. HOMMAGE À T. S., linogravure, 1970.
10. AMITIÉ, linogravure, 1970.

Vlado GEORGIEVSKI

11. NATURE MORTE, huile, 1971.
12. NATURE MORTE II, huile, 1971.
13. GARDIENS DU SECRET, huile, 1971.

Evgenija DEMNIEVSKA (1946). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

14. MONASTÈRE, diptyque, huile, 1971.

Aleksandar IVANOVSKI — Karadare (1943). Académie des Beaux-Arts — Ljubljana.

15. IMPULSION I, bois, 1971.
16. IMPULSION II, bois, 1971.

Milan JOVANOVIĆ (1944). Académie des Beaux-Arts — Zagreb.

17. DÉFORMATION I, polyester, 1972.
18. DÉFORMATION II, polyester, 1972.
19. DÉFORMATION III, polyester, 1972.

Tomislav KRMOV (1938). Académie des Arts Appliqués — Belgrade.

20. COMPOSITION III, tech. comb., 1971.
21. PAUSAGE IV, tech. comb., 1971.
22. COMPOSITION II, tech. comb., 1971.

Tanas LULOSKI — Tane (1940). Académie des Beaux-Arts — Bucarest.

23. TRACES, acrylic, 1972.
24. TOMBE COMMUNE, huile, 1971.
25. NOIR SUR BLANC, acrylic, 1970.

Doko MATEVSKI (1942). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

26. FOLIES, huile, 1971.
27. SYMBOLES, huile, 1971.
28. REPOS, huile, 1971.

Risto MIJAKOSKI (1948). Académie Pédagogique — Skopje.

29. PARTITION AUTOMNALE, huile, 1971.
30. PROTESTATION? NON!, huile, 1971.

Done MILJANOVSKI (1941). Académie des Beaux-Arts — Budapest.

31. COMPOSITION 1, tapisserie, 1972.
32. SOLEIL VERT, huile, 1970.

Bogdan MUSOVIĆ (1941). Étudie l'histoire de l'art à Belgrade.

33. OBJET; bois, pierre, fil de fer, 1972.
34. DEUX FORMES, bois, 1970.
35. JOUG, bois, 1972.

Petar Kuzman NANEVSKI (1942). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

36. TOURMENTE bois et métal, 1971.
37. SCULPTURE, métal, 1972.

Blagoja NIKOLOVSKI (1944). École des Arts Appliqués — Skopje.
Études à l'École des Beaux-Arts — Paris.

38. RÉVOLTE, huile, 1970.
39. CRI, huile, 1970.

Taki PAVLOVSKI (1939). Académie des Arts Appliqués — Belgrade.

40. VOYAGES — STOBI, huile, 1972.
41. NUIT ÉSTIVALE, huile, 1971.
42. PROJET DE CONSTRUCTION — COMMENCEMENT, huile, 1972.

Ilija PENUŠLISKI (1947). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

43. PAYSAGE Ia, huile, 1971/72.
44. PAYSAGE IIb, huile, 1972.

Dankica PETROVSKA (1946). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

45. INTÉRIEUR, huile, 1971.

46. PAYSAGE BLEU, huile, 1971.

Aneta SVETIEVA (1944). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

47. AMOR plâtre 1970.

48. SCULPTURE plâtre 1970.

Mira SPIROVSKA (1939). École des Arts Appliqués — Skopje.

49. COMPOSITION I, tapisserie, 1972.

50. COMPOSITION II, tapisserie, 1971.

Dimitar STOJČEVSKI (1940). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

51. CARNAVAL, huile, 1969.

52. PAYSAGE TERRIBLE, huile, 1970.

Kostadin TANČEV — Dinka (1940). Académie des Arts Appliqués — Belgrade.

43. DU CYCLE „2003“ 1, aquarelle, 1972.

54. DU CYCLE „2003“ 2, aquarelle, 1972.

55. DU CYCLE „2003“ 3, aquarelle, 1972.

Nikola FIDANOVSKI — Kočo (1946). Académie des Beaux-Arts — Belgrade.

56. ACTION DANS LE CENTRE, huile, 1971.

Nove FRANGOVSKI

57. PAYSAGE, huile, 1972.

58. FIGURE DANS L'ESPACE, huile, 1972.

59. CONVERSATION, huile, 1972.

Nikola ŠENTEVSKI (1945). Étudie à la Faculté de l'Architecture — Skopje.

60. FEMME COIFFÉE AU CHIGNON, bois, 1971.

61. TORSE II, bois, 1971.

музеј на современата уметност — скопје
современи македонски уметници — млада генерација II
реализација на изложбата и каталог : соња абаџиева димитрова
предговор : соња абаџиева димитрова
библиографија : слободанка парлиќ и соња панчевска
превод на француски : соња абаџиева димитрова
лектор : тодор димитровски
техничка опрема : стојан петровиќ
фотографии : стојан петровиќ
печатница : „гоце делчев“ — скопје
тираж : 500

musée d'art contemporain — skopje
artistes macédoniens contemporains — jeune génération II
réalisation de l'exposition et catalogue : sonja abadžieva dimitrova
préface : sonja abadžieva dimitrova
bibliographie : slobodanka parlič i sonja pančevska
traduction en français : sonja abadžieva dimitrova
lecteur : todor dimitrovski
arrangement technique : stojan petrović
photographies : stojan petrović
imprimerie : „goce delčev“ — skopje
tirage : 500

